

Nové POKOLENÍ

ZPRAVODAJ OBCE BRUMOVICE

Jan Herben o Brumovicích:

„A již vjíždíme na naše hraničky. Naše, mé rodné vsi! Hraničky brumovské!
Buď tisíce houslí hraje nebo tisíce drobounkých zvonků zvoní kdesi za ho-
rou: tak sladká, omamující hudba - sotva však slyšitelná - šíří se od stráně
ke stráni. Obracíš se na vinohrady, obracíš se na žita a slyšíš cvrčky zvonit.
Kraj plný melodie.“

Pořadové číslo 58 | rok 2021/1

Foto: Vlasta Bedřichová

**Radostné a v klidu prožité svátky jara,
dobrou náladu a hodně radosti
z prvních slunečních paprsků.**

• Ze života školičky

Foto: archiv školy

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

dnes je to přesně rok, co jsem s hlasem plným obav a nejistoty promluvil do obecního rozhlasu a pronesl zprávu o nařízení mimořádného stavu v České republice, vyhlášeného dne 12. 3. 2020.

Máme tedy za sebou více jak 365 dnů období, o jakém se nikomu z nás nesnilo ani v nejhorších chvílích.

Rád bych se chvíli pozastavil nad tématem, které je v těchto dobách více aktuální, dotýká se nás všech nejen v současnosti, minulosti, ale bude to na zamyšlenou také našim dětem.

V minulých dobách žily různé rodinné generace většinou pohromadě. Vzájemná podpora a pomoc byly samozřejmostí. Staří pomáhali s výchovou vnoučat i v hospodářství. A lidé střední generace pokládali za svou samozřejmou povinnost, že se postarají o své stárnoucí rodiče. Kdyby to neudělali, dostalo by se jim všeobecného společenského odsouzení.

Ještě existovalo jasné podvědomí o tom, co je mravně a co ne. Lidé znali pocit studu. Nemusíme si přitom dělat iluze, že vztahy v těchto rodinách byly vždy jen idyllické. Ale sobecké a vyhraněně individualistické nároky lidí byly v těchto dobách zcela určitě méně vyhraněné.

Moderní doba přinesla rychlé tempo a mnoho vychýlček, mobilní telefon, bezdrátová síť, sociální média, ale přinesla také především atomizaci rodiny. Generace se rozdělily, vazby mezi nimi se rozvolnily. Morální aspekt ztratil na své naléhavosti. A lidé se „nějak“ zapomněli stydět. Vždyť hlavní je přece jejich pohodlí a štěstí a za ním si jdou často hlava nehlava. Česká podoba tohoto jevu má proti zvyklostem v západním světě ještě jedno specifikum. Mladá generace přijímá od rodičů podporu všeho druhu s naprostou samozřejmostí i v dospělosti. Dokonce to mohou brát jako jejich povinnost.

V momentě, kdy situace nazraje a pomoc potřebují rodiče, začnou být mnohým dětem jejich potřeby na obtíž a distancují se od nich. Mají přece tolik práce, starostí a důležitých věcí, do kterých jsou sobecky zahleděni. Chybí jim tolerance a vcítění se do potřeb starého člověka. Ten zvláště silně prožívá pocit samoty, nedostatku lásky a přijetí. Těžce nese, když ho nikdo nepotřebuje. Pro vnoučata je přitom blízký a častý kontakt s milujícími prarodiči velkým darem a obohacením jeho citového života. Budou z něj čerpat celý život.

Už hodně dlouho se traduje jedna moudrost, která je aktuální i v dnešní době: „jedna máma dokázala vychovat dvanáct dětí, ale dvanáct dětí se někdy nedokáže postarat o jednu mámu...“

Využit v dobrém smyslu slova svých prarodičů je to nejlepší, co lze udělat. K dětem je váže silné emocionální pouto. Dokážou rozšiřovat okruh citového světa dětí a dávají jejím životům další rozměr, který rodiče nemohou nahradit. Prarodiče jsou také nositeli kontinuity rodu, často dětem vyprávějí, co zažili s jejich rodiči, když byli ještě dětmi, ale také o jejich předcích.

Tím u vnoučat vytvářejí stabilitu osobnosti a vědomí, že jsou pokračováním lidí (geneticky i morálně),

kteří někam směřují, něco budují a nechávají to tady dalším generacím. Shrnuto lze říci, že čím více blízkých vztahů dítě má, tím citově zralejší a stabilnější člověk z něho vyroste.

Doba je složitá a překážek je mnoho. My i přes to jako obec nezůstáváme v ustrnutí stát. Při spolupráci s GIRASOLE, sdružení pro pomoc a rozvoj z.s. Hustopeče, jsme vytvořili možnost nabídky očkování pro občany ve věkové kategorii 80 let a starší. V neděli 20. 2. proběhlo první očkování zajištěné mobilním týmem pod záštitou GIRASOLE v naší sokolovně. Vakcínu proti COVID 19 dostalo celkem 23 spoluobčanů včetně těch, kteří jsou momentálně upoutáni na lůžko ve svých domovech. Nyní lze registrovat ročníky mladší. Pomoc OÚ využilo doposud asi 15 spoluobčanů ve věkové kategorii 70+. Dnes víme, že počátkem měsíce dubna bude možnost registrace na očkování pro věkovou kategorii od 65 let. Co je velmi důležité, pro nás nejbližší očkovací místo je Společenský dům v Hustopečích. Mohu říci, že intervence starostky města Hustopeče a spolupráce společně s obcemi mikroregionu je z mého pohledu příkladná. Kdyby legislativa ze strany nejvyšších míst byla pružnější, mohlo být vše ještě mnohem dříve. Zkušenosti se šitím roušek svépomoci, kdy jsme byli příkladem pro praktický celý svět, nám to jasně ukázaly.

Vášim dotazům ohledně stavby nové víceúčelové budovy je v tomto čísle věnována celá samostatná kapitola. Pokud to mohu ve stručnosti shrnout, pak se jedná o vizi z roku 2011 a 2012, kdy také vznikl projekt na využití prostranství kolem domu služeb. Shodou okolností, a především možnosti získání dotace na tento projekt, současné zastupitelstvo v roce 2019 odsouhlasilo jeho realizaci.

Další investicí bude rekonstrukce dětského koutku při vstupu do mateřské školy. Dosluhující herní prvky budou vyměněny a celkově se toto malé hřiště zútulní a změní tak, aby vyhovovalo novým ergonomickým požadavkům předškolních dětí.

Bude také započato s výstavbou víceúčelového hřiště s workoutovými prvky, a to za levou brankou fotbalového hřiště při pohledu od sokolovny. Tento kousek nevyužitého prostoru elegantně zapadne do areálu a bude nabízet nejen využití k různým hrám a sportům, ale bude zde také prostor pro tenis a další míčové hry. Musím podotknout, že jak hřiště za bránou, tak u MŠ jsou podpořena dotací z MMR.

K dalším investicím bych rád dodal, že bude vypsáno výběrové řízení na zhotovitele ukončení Nové ulice, kde bude vybudováno obratiště, což znamená mít toč-

nu k otáčení vozidel nejen osob zde bydlících, ale také pro jednotky záchranné služby či hasiče. Tato stavba je v plánu od roku 2018 a díky legislativním překážkám nebylo možno věc urychlit. Nu a na závěr bude také vy-psáno výběrové řízení na vybudování chodníků trasa A a B, což je od pálenice po Jezírko a od fary směrem ke Žlíbku. Opět je to projekt z let 2018. Na oba chodníky i na obratiště byla podána žádost o dotaci, kterou máme příslibenou z prostředků JMK.

Dovolte mi, abych Vám také poděkoval za pomoc při úklidu sněhu a zametání chodníků. A že toho sněhu letos nebylo málo, to jsme si všichni všimli. Zima nás prověřila po všech stránkách.

Na závěr mi dovolu, milí spoluobčané, popřát Vám všem hodně síly, trpělivosti, víru v lepší zítřky bez virových epidemií a k nastávajícím svátkům Velikonoc pokoj, štěstí, lásku a mír.

Rudolf Kadlec – starosta obce

Na slovíčko se starostou

Aktuálně se hodně řeší sportování a rekreace na území obce a tím se nabízí otázka na cyklostezky, které by mohly občané Brumovic využít. Využití by určitě našly zejména u maminek s dětmi nebo i pro kolečkové brusle. V současné době se objevily zprávy týkající se výstavby stezky mezi Kobylím a Brumovicemi přes „Mokřady“. V minulosti se řešila stezka do Terezína kolem sběrného dvoru. Spolu jsme řešili cyklostezku kolem Balatonu, kde pozemky patří obci. Řekneš občanům, co z toho je nyní nejbližší k realizaci a případně v jakých termínech?

Cyklostezky zcela určitě vítám. Za tu krátkou dobu starostování o této otázce mnoho nevím. Vím, že obci vedou dvě cyklostezky. Cyklotrasa vede od Kobylí starou cestou pod Světlými, kolem Písníka a plynule navazuje na místní komunikace. Lze pak využít cestu Pod humny kolem Jezírka nebo po hlavní silnici kolem obecního úřadu, prodejny COOP Jednota směrem na Draha. Kobylí je v tomto segmentu o krok dál a my budeme určitě konat kroky k napojení plánované trasy kolem Trkmanky, kde se nás stavba dotkne od hranice katastru – což je most před čistírnou odpadních vod a dál po obecním pozemku vedle silnice ke zdrži. Je to otázka zdroje dotačních peněz a vůle, zda a kdy se toto dá uskutečnit. Vedení obce tomuto projektu dává zelenou.

V dnešní době covidové je samozřejmě těžké odpovědět, ale má obec nějaký plán akcí? Co se pro občany plánuje? Hody? Existují nějaké plány na jiné akce, když nebudou možné ty kulturní? Například akce „Uklidme Brumovice“ měla úspěch.

Hody a další akce mohou při teoretickém ukončení pandemie a všech omezení proběhnout dle termínů tak, jak bylo běžné v dobách do roku 2020. Hody by letos měly vycházet na 2.- 5. července. Obec má potvrzenou objednávku na dechovou kapelu, s lesníky také prodej a odběr májek včetně té hlavní. Bude-li vůle, hody budou. Nebo alespoň hodová veselice. To platí i o ostatních zábavách, denních a nočních závodech hasičů, Dnu dětí atd.

Akce „Uklidme si své Brumovice“ měla skutečně úspěch a dovolu si říci, že stále má. Menší skupinky omladiny a dorostu každou druhou sobotu uklízí, zametají na sóle i kolem sokolovny. Je to skvělá parta energických dětí, mohu-li to takto s respektem říci.

Lidé se zajímají o politické dění v obci. Což je samozřejmě dobře. Je možné toto dění občanům ještě nějak přiblížit? Například online přenosem ze zasedání zastupitelstva? Spousta lidí nechce chodit na zastupitelstvo osobně, což je za současné situace pochopitelné.

Politické dění v naší obci není nijak tajemné, ani dramatické. Vše, co se dohodne na zasedání zastupitelstva, je na úřední desce jak fyzicky, tak elektronicky. Usnesení jsou také v každém čísle našeho časopisu. Nově může být také na facebooku. Jsem také občan, a i mně se různé věci nechtějí. Na druhé straně, když mám o něco zájem, musím vyvinout jistou míru úsilí. Bez práce nejsou koláče, a to zde také platí. Když budou občané chtít, mohou přijít na ZOB. Rád zasedání uspořádám v sokolovně, kam se vejde do 300 sedících lidí a bude-li to málo, můžeme ZOB ozvučit na hřišti. Je dobré si uvědomit, že zastupitelé jsou v naší obci ze tří politických stran. Boje a šarvátky, na něž jsme zvyklí ve vysoké politice, se zde nedějí. Názory mohou být různé, ale to je snad pochopitelné a správné. Navíc – každý občan může přijít za mnou a zeptat se osobně, nebo písemně na věc, která ho zajímá, může podat námět, nápad, nebo otázku písemně e-mailem. Odpovídám na smysluplné dotazy zpravidla obratem.

Obec Brumovice využívá nově facebookový profil. Jak bys zhodnotil přínos nové formy komunikace s občany na sociálních sítích? Na profilu jsi velmi aktivní, což je dobře. Co změnilo tvůj postoj k této formě komunikace? Minule jsi říkal, že bohužel moc času na to nemáš.

Dobrá otázka – pro mě na tělo. Netajím se tím, že moderní komunikační kanály typu FB nemám v lásce. Mám vyhraněný názor, který jsem již minule komentoval a nic a nikdo mě nezavíjí myšlenky, že doba elektronická/esensko/facebooková sice vše zrychluje, ale současně zavaluje lidi přemírou informací a v konečném důsledku působí kontra produktivně, a to především ve sféře sociálních vztahů. Výsledkem je to, že sice každý ví o kočičce, co utekla na strom k sousedovi, nebo jak krásné je vyfotit se na Bahamách u západu slunce, ale vztah mladých lidí hledající lásku to nezpevní,

naopak, je to destruktivní. Nu ale k otázce, proč jsem aktivní. Protože vnímám to, že FB pro účely sdělování informací občanům je právě k tomuto skvělá věc. Zde je to skutečně na místě a co víc, lze to zdokonalit, na čemž se my spolu, Jakube, určitě shodneme. Nejde o mne jako osobu, ale právě o ty nekonečné informace, které lidi chtějí. Oni to stejně pozítří zapomenou, ale doba to dnes nabízí a žádá. Proto to vítám a aktivní za obec určitě budu i nadále.

Děkuji za rozhovor.

Jakub Gremmel

UDÁLOSTI

- Obecní knihovna byla v lednu přestěhována do velké zasedací místnosti obecního úřadu, vchod dvorem. Budova (Dům služeb), ve které se knihovna dosud nacházela, prochází rozsáhlou rekonstrukcí. Vzhledem k vyhlášenému nouzovému stavu a zpřísněným hygienickým podmínkám je dovoleno půjčovat knihy pouze ve výdejním okénku. Volný výběr knih není možný.
- Vzhledem k rekonstrukci Domu služeb bylo Studio MG (kadeřnictví, pedikúra) přestěhováno do „spolkového domu“ (č. 317).
- V neděli 10. ledna 2021 byl v odpoledních hodinách otevřen kostel svatého Antonína ke zhlédnutí betléma spolu se třemi králi. Při této příležitosti byla v kostele instalována pokladnička, do které bylo možno přispět na tříkrálovou sbírku. Další kasičky byly umístěny v prodejně Jednoty a na místní poště. Celkem bylo vybráno 14 320 Kč. Dárcům za jejich finanční příspěvky děkujeme.
- Tříkrálová sbírka byla letos oproti minulým rokům jiná. Z důvodu pandemie COVID – 19 chyběly v ulicích skupinky koledníků, nikdo nezvonil u našich domovních dveří, neslyšeli jsme přání do nového roku ani zpívání tříkrálové koledy. Sběrka však nabídla novou formu darování online.
- V pondělí 25. ledna 2021 byla v naší obci provedena celoplošná deratizace.
- V neděli 7. února zasáhla jih Moravy silná námraza. Ledovka se tvořila na celém území našeho kraje, kalami byla příčinou mnoha dopravních nehod a úrazů. U nás padal večer namrzající déšť, vytvořila se ledová krusta. Do rána na pondělí 8. února napadl sníh.
- V měsíci únoru, po blátivé zimě, provedl obecní úřad na místním hřbitově vysypání chodníků a prostor mezi hroby štěrkem.
- V neděli 21. února 2021 za přísných hygienických podmínek proběhlo u nás v brumovické sokolovně očkování seniorů ve věku 80 let a výše první dávkou vakcíny proti nemoci COVID - 19. Očkování proběhlo ve spolupráci se společností Girasole, která se v hus-topečském regionu o seniory stará a dále byla využita nabídka břeclovské nemocnice. Očkování zájemců, kteří se ve třetím lednovém týdnu na základě výzvy obecního úřadu přihlásili u starosty obce, probíhalo v době od 11:30 do 14:00 hodin za přítomnosti ředitele společnosti Girasole, lékaře z kyjovské nemocnice, dvou zdravotních sester, administrátorky a fotografa z Jihomoravského kraje. Zájem projevíly 23 osoby, dostavily se buď osobně, nebo je přivezli jejich rodinní příslušníci, tři senioři byli očkovaní přímo u nich doma v bytě.
- Na základě výzvy obecního úřadu ze dne 23. února 2021 se po následující tři dny do akce „Uklidme si své Brumovice“ zapojilo 17 správných kluků a holek, kteří pomohli s úklidem obce. Ukázali, že se umí se-mknout, nebojí se práce a na Brumovicích jim záleží. Starosta obce všem zúčastněným, mladým i dospělým, poděkoval.
- Výroční členská schůze místní skupiny Moravského rybářského svazu se konala v neděli 28. února 2021.
- V pondělí 8. března 2021 byla ve dvoře obecního úřadu pokácena lípa. Tato lípa byla slavnostně zasazena dne 28. října 1998 u příležitosti 80. výročí Dne vzniku samostatného československého státu. Za přítomnosti občanů výsadbu provedli tehdejší starosta obce pan Josef Charvát a pan Miroslav Miklík.
- Na oficiálních internetových stránkách obce se můžete podívat nově na „virtuální prohlídku“.

Vlasta Bedřichová

Víceúčelová budova obce Brumovice

Již v roce 2011 vznikla otázka, jak využít prázdné prostranství kolem budovy v dobách výstavby zvaném „dům služeb“ a samotnou stavbu tohoto domu, která měla ve své době smysluplné využití, ale zároveň se zásadně vymkla estetickému včlenění do centra typické jihomoravské obce.

Přesně tak. Tato šedá „kostka“ s pultovou střechou – jedinou v okolí, jejíž využití bylo po desetiletí předmětem debat, se stala výchozím středobodem pro projekt výstavby víceúčelové budovy, kde by mohly být soustředěny nezbytné instituce potřebné pro občany.

V roce 2012 odhlasovalo zastupitelstvo plány na výstavbu, a protože již tehdy byly vypisovány dotační tituly mimo jiné na „rekonstrukci veřejných budov“, moudře tehdejší zastupitelé podmínili investici získáním dotace.

Čas plynul, o dotaci se žádalo a vždy se s žádostí Brumovice tak zvané umístily pod čáru jako náhradník. Mezitím dozrál projekt výstavby nové kanalizace a čistírny odpadních vod (ČOV), což byl projekt za přibližně 88 mil Kč. Víceúčelová budova s nejistým přístupem dotačních možností šla tedy stranou.

V roce 2019, když jsem se „začal učit“ být starostou, dostal se mi do rukou právě projekt víceúčelové budovy. Díky svým minulým aktivitám s prodejem zemědělské techniky napříč EU jsem se dokázal zorientovat v dotač-

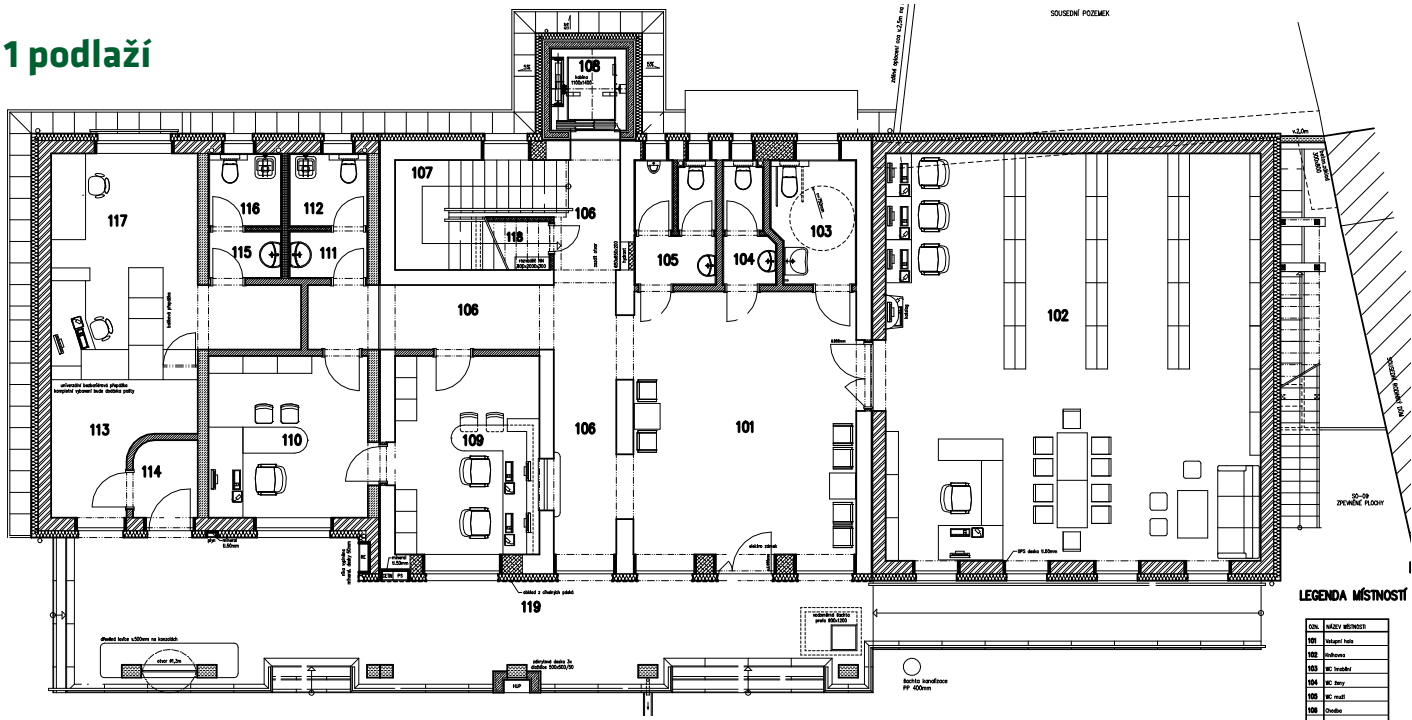

ních možnostech a bylo odsouhlaseno zastupiteli podání žádosti o dotaci, a to v maximální možné výši 10 mil Kč. Rok 2019 – poslední rok normálního života bez pandemie – nás znovu poslal pod čáru mezi náhradníky. Nebudu zastírat skutečnost, že mě to překvapilo, a proto byla vyvinuta maximální snaha pro rok 2020 na získání deklarované dotace. Říká se, kdo se snaží, ten má. Dotaci jsme dostali přiznanou, a to dokonce v plné výši!

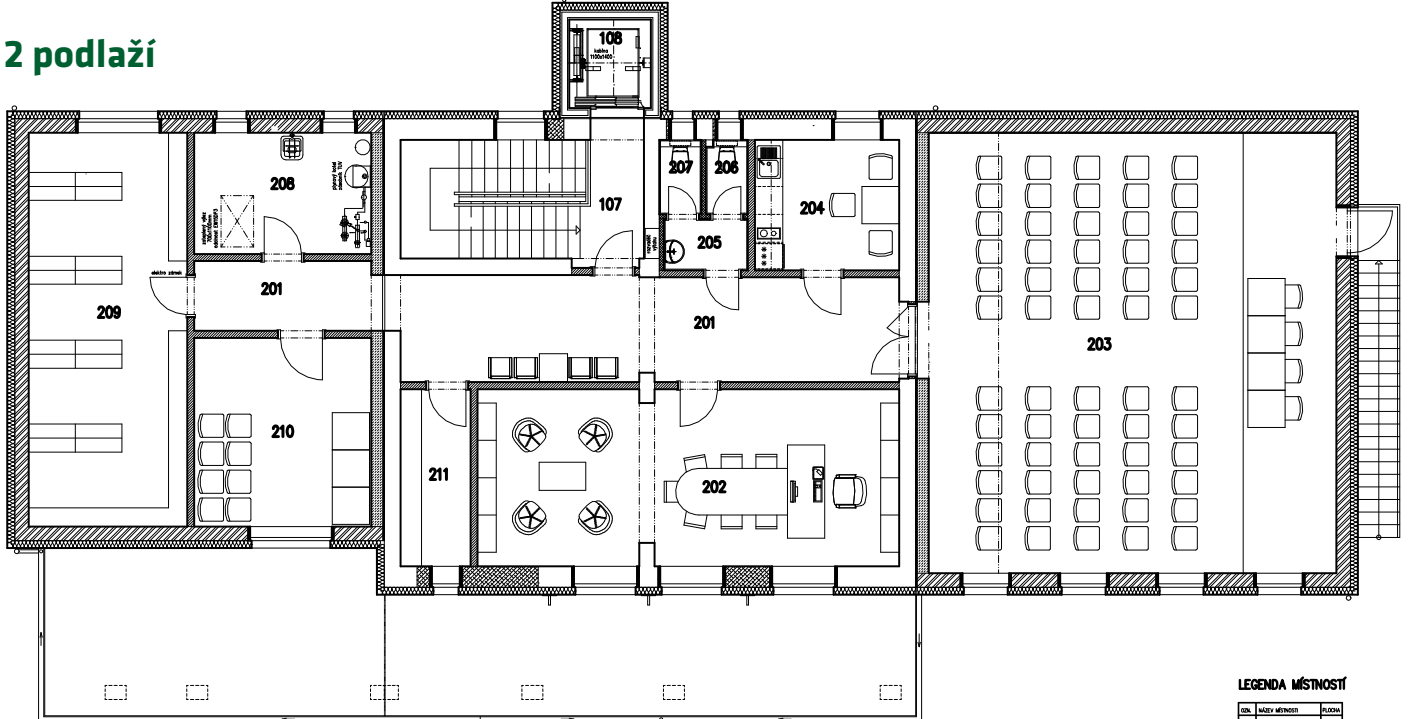
Protože se má železo kout, dokud je žhavé, na základě osobní návštěvy u tehdejšího pana hejtmána v Brně jsem pozval JUDr. Bohumila Šimka k nám do Brumovic. Schůzka se uskutečnila v červnu 2020. Pana hejtmána zajíma-

1 podlaží

2 podlaží

la podnikatelská aktivita obce, kultura a také míra občanské vybavenosti, což je v jiném pojetí stejný výraz pro kulturu ve smyslu nabídky služeb (pošta, obecní úřad, budovy pro potřeby občanů apod.) a konstatoval, že na obec, která nabízí více jak 850 pracovních míst, je míra občanské vybavenosti velmi nízká. Jen pro příklad: u OÚ nelze zaparkovat, totéž platí pro poštu. Obecní úřad je sice hezký, ale sídlí v budově původního hostince, k čemuž byla budova v roce 1912 postavena. Na základě návštěvy a jednání nám JMK věnoval jako příspěvek na vybudování víceúčelové budovy 1 mil Kč. To považuji za významný vstřícný krok.

Každá snaha bývá po zásluze potrestána, a to platilo i zde. Šibeniční termíny na dodání aktuálních projektů, schvalování dodavatelů energií, razítka... Kdo jste svépomocí stavěli, víte, o čem zde hovořím. Úsilí se vyplatilo, termíny na soutěžení, povolení a odeslání se dodržely a stavba k 1. 2. 2021 byla oficiálně zahájena. Termín dokončení: 31. 10. 2021. Ano, ministerstvo nám na to dalo plných 10 měsíců. Neptejte se proč. Já to nevím.

Víceúčelová budova bude mít dvě podlaží – přízemí a 1. patro. Každé podlaží a každá místnost bude bezbariérová. Do nadzemního podlaží povede výtah.

V přízemí bude zleva samostatný vchod na poštu. Hlavní budova (současný dům služeb, který tvoří střed celého komplexu) bude mít vstupní vestibul s podatelnou a účtár-

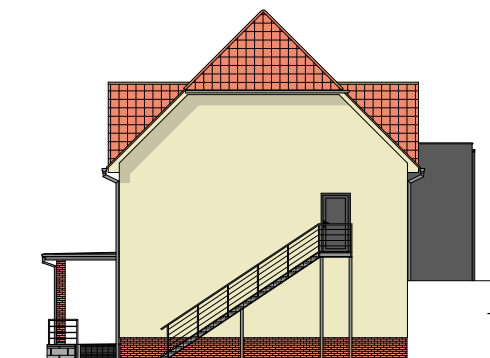
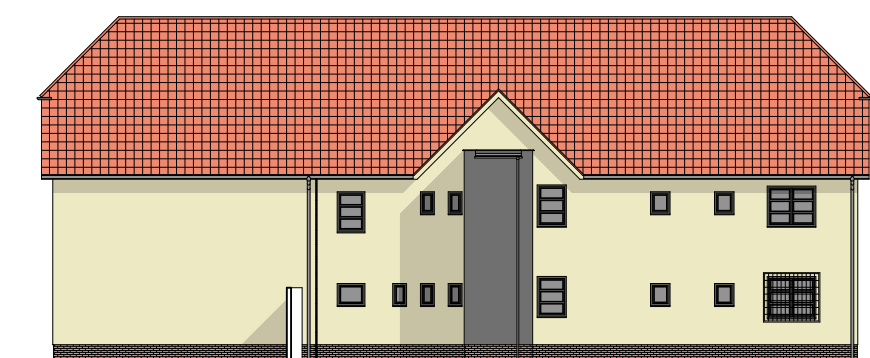
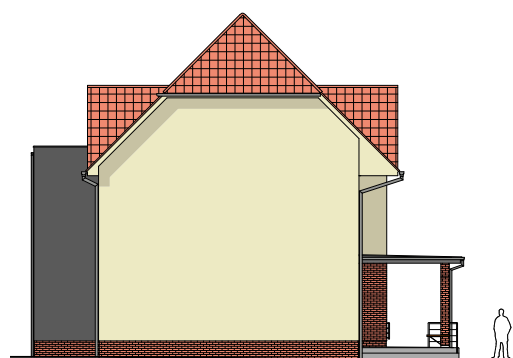

nou. Na pravé straně pak bude uvnitř vchod do obecní knihovny.

Středem budovy z vestibulu se bude moci po schodech nebo výtahem přijít do kanceláře starosty, kde bude také počítáno se zázemím pro místostarostu, jednací místností, serverovou částí a vlevo nad poštu pak obecní archiv – spisovna. Pravá část nad knihovnou bude multifunkční sál sloužící jako obřadní síň, zasedací sál a místo pro setkávání jubilantů nebo vystoupení dětí pro generace prarodičů.

Stavíme budovu pro příští generace, která by měla sloužit alespoň tak, jak slouží dnešní budova obecního úřadu – více jak 100 let.

Rudolf Kadlec

Jak jsme nakládali s odpady v roce 2020

Název	Hmotnost v tunách
biologicky rozložitelný odpad	47,5
barvy, tiskařské barvy, lepidla a pryskyřice obsahující nebezpečné látky	0,73
pneumatiky	1,82
směsi nebo oddělené frakce betonu, cihel a tašek	28,92
stavební materiály obsahující azbest	0,38
objemný odpad	32,28
směsný komunální odpad	99,7331
kompozitní obaly	0,52
plasty	1,34
plasty	3,72
sklo barevné	6,65
sklo bílé	0,95
jiné motorové, převodové a mazací oleje	0,063
plastové obaly	2,6299
kompozitní obaly	0,47
skleněné obaly	1,319
obaly obsahující zbytky nebezpečných látek	0,02
barvy, tiskařské barvy, lepidla a pryskyřice obsahující nebezpečné látky	0,50

KUKÁTKEM DO MATEŘSKÉ ŠKOLY

• O Vánocích po Vánocích, aneb čas tříkrálový

První týden v lednu jsme si ještě v naší školičce uchovali atmosféru Vánoc. Vyprávěli jsme si, jak u každého z nás Vánoce proběhly, které dárečky nám udělaly radost a co bylo pro nás o Vánocích nejkrásnější. Zopakovali si společně vánoční koledy a zážitky z Vánoc nakreslili. Další dny se děti seznámily hravou formou s vánočním příběhem a tradicí Tří králů. Vyráběly a zdobily si královské koruny z papíru, naučily se koledu My tři králové a vytvářely ze stavebnic cestu do Betléma.

• Konečně sníh

Ještě v období Vánoc jsme se v naší mateřské škole domnívali, že si budeme muset na zimní radovánky jen hrát – vyrobit koule z papíru, bruslit a klouzat se na koberci a představovat si, jaké by to bylo, kdyby napadl sníh. Zima nás nakonec nenechala jen u fantazírování a v polovině ledna umožnila dětem načerpat nové a další zimní zážitky a prožitky, z nichž budou děti v budoucnu čerpat jako ze svých předchozích znalostí a zkušeností. To je velmi důležité, protože jen stěží vysvětlíte dítěti, jaký zvuk dělá sníh pod nohama, že je rozdíl sjet kopec na čerstvém či promrzlém sněhu. To už ani nemluvíme o kouli ze sněhu, protože tu z papíru lze vyrobit mnohem snáz než v malých rukavičkách umačkat opravdovou sněhovou. Děti si sněhovou nadílku opravdu užívaly.

• Pohádka O rukavičce

Všechny děti z mateřské školy ví, že když je venku opravdová zima musí nosit rukavičky. Ale co zvířátka? Také nosí rukavičky? Tak aby se to dozvěděly, namalovaly si velikánskou rukavici a pohádku si zahrály. Jak jim to šlo? Můžete se podívat.

• Zvířátka v zimě

Společně jsme si povídali, která zvířátka v zimě spí a jak se na spánek chystají. Pro ptáčky jsme připravili něco do zobáčku a rozvěsili na školní zahradě. Ptáčci přiletěli. Proběhla i dobrodružná výprava za stopami zvířátek, která byla velmi úspěšná. Našli jsme mnoho stop od zajíčků a nějaké i od srnek.

• Masopust

Konec února je období maškar, tance, veselí. Jak si tento svátek užívaly děti z naší mateřské školy posuďte sami...

Veronika Kunická
Foto: Michaela Cichrová

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Předškoláci – budoucí prvňáčci ZÁKLADNÍ POŽADAVKY

Nejste si jisti, co by mělo vaše dítě zvládnout před vstupem do základní školy? Nabízíme 10 základních složek školní zralosti, které jsou shrnuty na základě dokumentu Ministerstva školství o předškolním vzdělávání.

1. **Dítě by mělo být fyzicky a pohybově vyspělé, být samostatné v sebeobsluze**
 - svlékne se, oblékne i obuje – samostatně jí – zvládá hygienu – uklízení

2. Dítě by mělo být citově samostatné a kontrolovat své chování

- zvládá odloučení od rodičů – vystupuje samostatně – je emočně stálé – reaguje přiměřeně na drobný neúspěch – dovede se přizpůsobit – dodržuje dohodnutá pravidla

3. Dítě by mělo zvládat jazykové, řečové a komunikační dovednosti

- vyslovuje správně všechny hlásky (csz, čšž, r, ř, di-ti-ni-dy-ty-ny, l) – mluví ve větách a správně gramaticky
- vypráví příběh – srozumitelně hovoří s dětmi i dospělými – spolupracuje ve skupině

4. Dítě by mělo zvládat koordinaci ruky a oka, jemnou motoriku, pravolevou orientaci

- je zručné se stavebnicemi, modeluje, stříhá, kreslí, maluje, skládá papír, vytrhává, nalepuje, navléká korálky – tužku drží správně, tj. dvěma prsty třetí podložený, s uvolněným zápěstím – vede stopu tužky, tahy jsou při kreslení plynulé, (obkresluje, vybarvuje) – napodobí základní geometrické obrazce – rozlišuje pravou a levou stranu – rozlišuje, zda je pravák či levák

5. Dítě by mělo být schopné rozlišovat zrakové a sluchové vjemy

- rozlišuje barvy, velikosti, tvary – složí obrázek z puzzlí – najde rozdíly na obrazcích – rozlišuje zvuky
- pozná rozdíl mezi měkkými/tvrdými, krátkými/dlouhými hláskami – vytleskává slabiky ve slově

6. Dítě by mělo zvládat jednoduché myšlenkové operace a matematické pojmy

- ukazuje počet, počítá po jedné – vyjmenuje číselnou řadu a spočítá předměty minimálně do pěti (10)
- určí větší/menší – třídí předměty – chápe jednoduché souvislosti – řeší hádanky, rébusy, labyrinty – rozumí pojmům např. nad, pod, dole, nahoře, uvnitř, dříve, později, včera, dnes, dlouhý, krátký, malý, velký, těžký, lehký aj.

7. Dítě by mělo být dostatečně pozorné, učí se a pamatuje si

- soustředí pozornost (cca 10-15 min) – záměrně si pamatuje a později reprodukuje – pamatuje si říkadla, písničky – přijme úkol (pracuje soustředěně, neodbláhá) – úkol dokončí – umí pracovat dle pokynů samostatně

8. Dítě by mělo být přiměřeně sociálně samostatné a schopné soužití s vrstevníky ve skupině

- zdraví, požádá, poděkuje, omluví se – kamarádí se a hraje hry s ostatními – spolupracuje – přizpůsobuje se – dodržuje pravidla skupiny – dohodne se, počká, pomůže

9. Dítě by mělo vnímat kulturní podněty a projevovat tvořivost

- sleduje literární, filmové, dramatické či hudební představení, obrázky, zvířata – zúčastňuje se dětských programů, akcí – svoje zážitky vypráví – zajímá se o knihy, zná pohádky a příběhy, básničky a písně – rozlišuje a dodržuje rytmus – hraje tvořivé a námětové hry (např. na školu, na rodinu, na cestování, na lékaře) – dokáže hrát krátkou divadelní roli

10. Dítě by se mělo orientovat ve svém prostředí i v praktickém životě

- ví, kde bydlí, kam chodí do školky, kde jsou obchody, hřiště, kam se obrátit když je v nouzi apod.) – vyřídí vzkaz, nakoupí, ptá se na to, čemu nerozumí, telefonuje – dbá o pořádek a čistotu, samostatně uklízí, postará se o rostliny či drobná zvířata – ví, jak se má chovat (např. doma, v mateřské škole, na veřejnosti, u lékaře, v divadle, v obchodě aj.) – má poznatky ze světa přírody živé i neživé, lidí, kultury, techniky – umí pojmenovat rostliny, zvířata, části těla, členy rodiny – rozliší různá povolání, pomůcky, nástroje, roční období aj. – ví k čemu jsou peníze – snaží se chránit životní prostředí – má poznatky o naší zemi (města, hory, řeky, jazyk, kultura), o existenci jiných zemí a národů (o světadílech, planetě Zemi, vesmíru) – chová se bezpečně ve školním i domácím prostředí i na veřejnosti – uvědomuje si rizikové a nevhodné projevy chování: šikana, násilí, kouření poškozující zdraví aj.

Pohled rodič versus pedagog

Zavření škol, distanční výuka, zavřené sportoviště, baženy a teď i omezený pohyb – to je bohužel nyní realita nás všech. Různá omezení trvají už delší dobu, jiná se přidávají s rostoucí nákazou. Není to pro nikoho příjemné a co teprve pro nás rodiče školou povinných dětí.

Distanční výuka sice probíhá a troufnu si říct, že na místní škole velice zodpovědně, ovšem nic to nemění na skutečnosti, že my rodiče denně kontrolujeme a sleduje-

me, zda děti pracují a plní úkoly, které jim byly zadány. Což se občas těžko hlídá, když v době skype výuky nejsme přítomni. Každou chvíli musíme vysvětlovat a mnohdy lovit v paměti či na internetu, proč je to právě takhle. A co si budeme povídat, oni ti „naši dárečkové“ rádi občas něco vypustí, případně zatají, jen aby nemuseli psát další úkol. Takže zažíváme každodenní dohadování, smlouvání, rozčilování a domlouvání, abychom naplnili tašku úkolů

a nechali ji dítě odnést do označené krabice v určitém časovém limitu. Je to fuška! Nevím, jak u jiných, ale u nás pokus o jakési spoléhání se na zodpovědnost a důslednost našich vlastních synů těžce pohořel a nezbylo než kontrolovat, dohlížet a připomínat. I přesto občas zazvoní telefon a paní učitelka nám oznámí, že něco chybí. No, jsme jenom lidi.

Chtěla bych říct, že je těžké a vysilující zvládnout ke každodennímu zaměstnání a povinnostem ještě práci domácího učitele. Snad se brzy školy zase otevrou, a alespoň něco se vrátí k normálu.

Díky svému zaměstnání mohu částečně posoudit, i jak vypadá práce na druhé straně online vysílání, než máme my rodiče a školáci doma. Jsou to hodiny a hodiny příprav a úprav, protože výuka přes skype je úplně jiná než výuka ve třídě. Tam pedagog hned vidí, jak kdo reaguje, jak kdo dává pozor, zda děti probírané látky rozumí a okamžitě může výuku přizpůsobit. Při skype výuce vidí otrávené obličeje, hromadu zívání a sem tam dostane souvislou od-

pověď na několikrát zopakovanou otázku, když se naštěstí neseká internet. Po absolvování online nalévání vědomostí následuje další fáze, a to jsou výše zmíněné tašky s úkoly. Pedagog vše přebere, zapíše si, kdo přinesl a co a začne kontrolovat a opravovat. Následně obvolá ty nedochvilné, či „nedoručené komplet“. Když se tímhle vším prokouše, naskládá opravené sešity zpět do tašek, šoupne je do krabic i s hodnocením, a může si začít dělat přípravu na další den, která zabere celkem dost času. Některé dny má třeba ještě online doučování se slabšími žáky. A tak je to den, co den.

Těžko posoudit, která strana toho má víc a myslím, že o to tu ani nejde. Podstatné je, že jak my rodiče, tak pedagogy naší malé ZŠ jsme tu pro to, aby se ti „naši dárečkové“ i za těchto omezených možností něco naučili a měli kontakt se svými spolužáky. Myslím si, že bychom se měli snažit o VZÁJEMNÉ CHÁPÁNÍ a RESPEKT. Všechno to úsilí je přece pro dobrou věc, pro naše DĚTI.

Iva Halířová

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

V letošním roce jsme se zapojili do realizace projektu OP VVV s názvem „Šablony III-Personální podpora a rozvojové aktivity pro žáky v ZŠ a MŠ Brumovice. Dotační finanční částka bude rozdělena na:

- Doučování žáků ZŠ ohroženým školním neúspěchem – cílem aktivity je podpořit žáky ohrožené školním neúspěchem prostřednictvím možnosti doučování.
- Projektové dny ve škole a mimo školu – projektové dny budou realizovat vybraní pedagogové školy, kteří ve spolupráci s odborníkem z praxe naplánují, připraví a zrealizují společnou výuku
- Personální podpora MŠ – školní asistent jako nepedagogická podpora dětí a pomoc pedagogů
- Využití ICT ve vzdělávání v MŠ – pro využití ICT v MŠ bude zakoupeno deset mobilních zařízení a interaktivní dotykový panel

Děti a volný čas v době distanční výuky

Distanční výuka? Tenhle název jsme ještě před rokem neznali. Co to znamená? Distanční výuka představuje vzdělávání žáků formou informačních a komunikačních technologií, kdy není nutná jejich přítomnost ve škole.

Na jednu stranu jsou žáci touto formou výuky chráněni před nebezpečným virem COVID-19, ale na druhou stranu jsou vystavováni jiným nebezpečným vlivům. Kterým? Jako první bych uvedla možnost

zneužití informačních technologií (internetu, mobilních telefonů, tabletů apod.) k urážení, vydírání, ubližování, ztrapňování, zastrašování či ohrožování osoby. Tento čin má dnes již název. Jedná se o kyberšikanu, která je trestným činem, stejně jako šikana (s tím rozdílem, že šikana probíhá přímo v kolektivu).

Dalším ohrožením, které sociální izolace přináší, je hledání nových kamarádů přes internet. Položme si teď zásadní otázku.

Víme, kdo v tuhle chvíli sedí na opačné straně rozhovoru? Ano, může tam být kamarád se stejnými zájmy jako má moje dítě, ale na druhou stranu se tam může vyskytovat sexuální predátor, jehož cílem je z obětí vylákat obnaženou fotografii nebo ji vylákat na schůzku, kdy může dojít k sexuálnímu zneužití, fyzickému týrání či jiným „ohavnostem“.

Někteří rodiče museli díky uzavření škol zůstat se svými ratolestmi doma a mají tedy možnost své dítě více „kontrolovat“ a řešit jeho volný čas. Ale někteří rodiče tuto možnost bohužel nemají a jsou nuceni nechávat své dítě školou povinné samotné doma. Opět mě napadá spousta otázek s tím souvisejících. Když jsem v práci, můžu vědět, co dělá mé dítě po online vysílání? Nemůže se mu něco

stát? Nedělá nějaké pokusy, při kterých manipuluje s plynovým sporákem či zápalkami? Neotevře cizímu člověku? Když odchází s úkoly, nezapomene zamknout? Rozhlédne se, když přechází silnici? A co třeba starší děti. Nepouští si na počítači nevhodné filmy? Netvoří party, se kterými dělají po vesnici „lumpárny“?

Takhle bychom mohli pokračovat dále a dále. Důležité je si uvědomit, že je nutné s dětmi mluvit, zajímat se o jejich volný čas, kamarády, názory, radosti a starosti, ale především jim naslouchat. I když už máte všeho „plné zuby“, jste unavení, vydržte a ten čas jim věnujte. Děti jsou přece to nejdůležitější, co v životě máme.

Hana Dvořáková

Zápis žáka do 1. ročníku na šk. rok 2021/22

Termín zápisu: středa–21. duben 2021

Vážení rodiče, budoucí žáci 1. tříd,

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zaslalo v pondělí 8. 3. školám informace a pokyny k organizaci zápisů do prvních tříd. Tento dokument stanovuje pro zápisy v podstatě stejná pravidla jako v loňském roce.

I v letošním školním roce proběhne v souladu se zákonem zápis žáků do 1. tříd základních škol. Paradoxem dneška je však skutečnost, že v tuto chvíli ještě nikdo neví, kdy, a především jakým způsobem. Prezenčně, tj. stejně jako řadu let dříve – s účastí dětí a jejich rodičů, nebo distančně, jako v loňském roce bez přímé účasti. Aktuálně jsou možné obě varianty. Jakmile budou k dispozici podrobnější informace – poskytneme Vám je prostřednictvím webových stránek školy, kde také najdete podrobné informace k zápisu a dokumenty ke stažení.

Vzhledem k aktuálním mimořádným opatřením lze předpokládat, že zápis proběhne pouze distanční formou, tj. bez osobní účasti dětí a rodičů přímo ve škole.

- o jakékoli další případné změně formy zápisu budete včas informováni na webu naší školy

Základní informace o organizaci a průběhu zápisu:

- VZHLEDEM K UZAVŘENÍ MŠ v měsíci březnu, JE NUTNÉ DORUČIT POŽADOVANÉ „zápisové“ DOKUMENTY PŘÍMO DO ŠKOLY (nikoli do MŠ), a to NEJLÉPE do 15. dubna 2021, NEJPOZDĚJI do 20. dubna 2021 - 10,00 hod.

K zápisu je nutné dodat:

- pokud víte, že dítě nastoupí do 1. třídy: Přihlášku + Zápisní list (Žádost), nebo
- pokud budete žádat o odklad: Žádost o odklad + k žádosti o odklad příslušná doporučení,

vše můžete doručit do školy následujícími způsoby:

- e-mailem s uznávaným elektronickým podpisem zákonného zástupce dítěte (nelze jen poslat prostý email!),

- poštou,
- osobním podáním – vhozením do poštovní schránky umístěné u vchodu do budovy ZŠ
- osobním podáním – kancelář školy – budova školy

Odevzdání výše uvedených dokumentů postačí k tomu, aby byl ze strany školy zahájen v den zápisu právní akt (správní řízení) v záležitosti přijetí dítěte k zahájení povinné školní docházky (Udělení odkladu zahájení školní docházky).

- termín podání Přihlášky, Zápisního lístku, či Žádosti o odklad nemá žádný vliv na výsledek správního řízení

Budete-li žádat o odklad zahájení povinné školní docházky, je nutné dodat

- ZPRÁVU Z VYŠETŘENÍ v pedagogicko-psychologické poradně (nebo ze SPC)
- DOPORUČENÍ ODBORNÉHO OŠETŘUJÍCÍHO LÉKAŘE k odkladu (stačí i od dětského lékaře)
- ŽÁDOST O ODKLAD

IFORMACE – přijímání dětí do 1. tříd

Zápis dětí do základních škol vychází z ustanovení zákona č. 561/2004 Sb., dále vyhlášky č. 48/2005 Sb.

Pro snadnější orientaci v právních předpisech jsou zde odpovědi na Vaše nejčastější otázky:

V jakém věku se dítě přihlašuje do školy?

Povinná školní docházka začíná počátkem školního roku, který následuje po dni, kdy dítě dosáhne šestého roku věku, pokud mu není povolen odklad.

Dítě, které dosáhne šestého roku věku v době od září do konce června příslušného školního roku, může být přijato již v tomto školním roce, je-li přiměřeně tělesně i duševně vyspělé a požádá-li o to jeho zákonný zástupce.

Podmínkou přijetí dítěte narozeného v období od září do konce prosince je také doporučující vyjádření školského poradenského zařízení.

Podmínkou přijetí dítěte narozeného od ledna do konce června je doporučující vyjádření školského poradenského zařízení a odborného lékaře, která k žádosti přiloží zákonný zástupce.

Kdo musí přihlásit dítě do školy?

Jeho zákonný zástupce. Na požádání se prokáže občanským průkazem.

Může dítě přihlásit i jiná osoba, např. babička?

Zákonný zástupce může podat žádost škole i prostřednictvím další osoby pověřené plnou mocí.

Jakým způsobem přihlásíme dítě do ZŠ?

Zákonný zástupce přihlásí své dítě odevzdáním vyplněné a podepsané Přihlášky k základnímu vzdělávání, která je dostupná na webových stránkách školy (možné si vyzvednout v kanceláři školy). Součástí přihlášky je i tzv. Zápisový lístek. Oba dokumenty je zákonný zástupce povinen doručit do školy nejpozději v den zápisu. Doručením je myšleno osobní předání v čase zápisu, případně kdykoli osobně před konáním zápisu.

Musí být u zápisu dítě?

Přítomnost dítěte u zápisu není povinná. Budeme samozřejmě rádi, když se společně s dítětem zápisu společně zúčastníte. Pokud ne, vůbec nic se nestane. O vlastní formě zápisu (distanční / prezenční) budete vždy včas informováni.

Pokud dítě není zralé do školy?

Zákonný zástupce požádá písemně v době zápisu školu o odklad. Žádost musí být doložena posouzením pedagogicko-psychologické poradny a také posouzením odborného lékaře nebo klinického psychologa. Je vhodné, pokud požadované dokumenty jsou k dispozici již v době konání zápisu a rodiče je v tento den dodají společně se žádostí o odklad do školy.

Vztahuje se povinnost přihlásit dítě i na cizince?

Školní docházka se vztahuje na státní občany České republiky a na občany jiného členského státu Evropské unie, kteří na území České republiky pobývají déle než 90 dnů.

Jak a kdy se dozvíme o přijetí do vaší školy?

Po podání písemné „přihlášky“ se v den zápisu zahajuje správní řízení. Ředitelka školy rozhoduje o přijetí na základě platných právních předpisů a stanovených kritérií pro přijetí. Výsledky rozhodnutí jsou zveřejněny na webových stránkách školy bezodkladně, nejpozději do 30 dnů po konání zápisu.

Vydané rozhodnutí nabývá právní moci po 15 dnech. Zákonný zástupce má právo podat odvolání ke krajskému úřadu v Brně. Toto odvolání podá písemně ředitelce školy a jeho prostřednictvím bude odesláno krajskému úřadu.

Pokud je přijato dítě a není spádové – co dál?

Ředitelka školy oznámí tuto skutečnost řediteli školy spádové nejpozději do konce května daného kalendářního roku.

Školní družina

Vzhledem k opatřením, která je škola povinná dodržovat, navštěvovali školní družinu nyní jen žáci 1. a 2. ročníku. Program jsme tedy museli trošku přizpůsobit počtu a věku dětí. Ale myslím, že jsme to celkem zvládli a děti si čas strávený ve školní družině užily. Na fotkách je vidět pár našich aktivit, jako bylo třeba stavění sněhuláků, výroba vánočních přání s andílkem, malování vlastních triček barvami na textil a začali jsme chystat jarní výzdobu na chodbách naší školy. Do toho se stavělo ze stavebnic, hrály se dostihy a sázky, kreslily mandaly a občas přišlo i na kvízy a luštění.

Iva Halířová

Zdobil knihy, známky chrlil na počkání

Před sto lety se narodil Vladimír Kovářík, nápaditý ilustrátor známek i dobrodružných příběhů. Do umění vtáhl celou rodinu.

Od malých poštovních známek přes návrhy bankovek, ilustrace dobrodružných knih nebo vystřihovánky českých hradů a zámků až po velké plakáty nebo třeba nápisy v pražském metru. Tak široký záběr měla tvorba Vladimíra Kováříka, na jehož osud se přesto pozapomnělo. Od narození umělce z Brumovic na Břeclavsku dnes uplynulo přesně sto let.

Nejvíce jej zaměstnávaly poštovní známky. Za svůj život vytvořil nesčetně návrhů, z nichž se úctyhodná stovka dostala do korespondenčního oběhu. Jeho kousky jsou dodnes ceněným filatelistickým úlovkem. Do jejich tvorby Kovářík zapojil i své dva syny a manželku, především v dobách, kdy si potřebovali vydělat na živobytí. Synové tak dostali příležitost se „potatit“ a oba se nakonec skutečně dali na uměleckou dráhu.

Náměty pro „dopisní obrázky“ byly různé. Kovářík zpodobnil třeba výrobky z českých porcelánků, ale také československé sportovce na olympiádě, politiky nebo historické zbraně. A nezdá se, že by právě on, kdo zachraňoval zakázky a vytvářel návrhy na poslední chvíli. „Dovedl realizovat různé obsahy známek, někdy zajímavých i kuriózních, jindy fádních a cítění i zájmům filatelistů nepřitažlivých. Byl však velmi nápá-

ditý, schopný vyhnout se opakování a rutině. Dokonce byl považován za téměř výsadního odborníka na brannou, policejní a vojenskou tematiku,“ připomněl Kováříkův přítel Rudolf Fischer v časopise Merkur Revue.

Oboustranná nemilost

Vůbec první známka Kováříkovi vyšla v roce 1949, pak postupně přibývaly další. Cenilo si jich hlavně oborové ministerstvo dopravy a spojů. Na mezinárodním bienále v Buenos Aires získala jeho třicetihálérová známka „75 let Československého olympijského výboru“ dokonce první místo. Tvorbu Kováříka, který pocházel z chudé rodiny malíře pokojů, ovlivnil socialismus. Přestože grafik a ilustrátor patřil k příznivcům pražského jara a „socialismu s lidskou tváří“, nakonec se podvolil tvrdé normalizační realitě. Jako předseda pražského Svazu výtvarníků třeba příliš nebojoval proti komunistické snaze o odstranění obrazů s tematikou palachiády, která se věnovala sebeupálení Jana Palacha. „Záhy se jeho jméno s nálepkou zrádce a kolaboranta ocitlo i na počmáraných zdech. Upadl v oboustrannou nemilost, dostával se do izolace,“ upozornil Fischer s tím, že se Kovářík musel potýkat i s mlčením dalšího svého zadavatele – Státního nakladatelství dětské knihy v Praze, pozdějšího nakladatelství Albatros. Právě výhradně v něm vycházely knihy, které tak rád ilustroval. A nejen, že ho práce na obrazech pro knižní příběhy bavila, ale byla pro něj i významným zdrojem obživy. Od roku 1942 se jeho ilustrace objevovaly v desítkách knih, hlavně v těch dobrodružných určených dětem a dospívajícím. Ještě, než Broučky Jana Karafiáta vydal Albatros s nezapomenutelnými ilustracemi Jiřího Trnky, byl to právě Kovářík, kdo světlušky zpodobnil. Podobu díky němu dostala díla Jana Drdy, Karla Poláčka, Jana Matějky, Donáta Šajnera nebo Jacka Londona. Pro něj ilustroval knihu Za zlatem severu, pro Ernsta Hoffmana zase Dona Juana. Studovat umění se Kovářík vydal

do Prahy. Tam také potkal svou budoucí ženu Miladu Růžickovou a společně už v hlavním městě zůstali. Není tak divu, že právě zde dostal všechny své zakázky i příležitost projevit se. V Praze se konaly i jeho velké výstavy, které zopakoval třeba také v kubánské Havaně, egyptské Káhiře či v polském Štětíně.

„V Brumovicích však pevně zakořenil. Okolnost, že vystudoval a usídlil se v Praze, na tom nic nemění. Po školních letech pracoval s otcem, rád kreslil, na zábavách doma i v okolí hrál na housle a kytaru,“ vyzdvihl Josef Šedivý, který osudy brumovických rodáků pravidelně v obci připomíná. A ještě jeden talent Kovářík v mládí rozvíjel. V rodné vesnici hrával s místními ochotníky, třeba hru R.U.R. Karla Čapka. „Celý život jezdil pravidelně do Brumovic za maminkou a sestrou. Tatínek mu zahynul nešťastnou náhodou na konci druhé světové války,“ doplnil Šedivý. A v Brumovicích také umělec v rodinném hrobě odpočívá. Zemřel 6. července 1999 ve věku 78 let.

Markéta Lankašová

Článek vyšel v Mladé frontě DNES 11. února 2020

Text z Mladé fronty Dnes uveřejňujeme se souhlasem autorky

Kroje a odívání – Marie Šebestová, 2. část

Návratný výzkum v obci Brumovice na Moravě Výroba a využití lidového oděvu v současnosti

Výsledky terénního výzkumu jednoznačně sdělují, že kroje v současnosti splňují pouze reprezentativní funkci. V průběhu let tak naprosto zanikl jejich původní význam, kdy sloužily ve zjednodušené formě jako pracovní oděv a dále pak jako oděv k běžnému nošení. Zůstala mu tedy pouze funkce obřadní a reprezentativní. Kroj je v současnosti především doménou mladší generace, která jej nosí při slavnostních příležitostech konaných v obci a často i mimo ni.

Nejčastěji uváděnou festivitou, při které se mládež do krojů obléká, jsou místní hody. Konají se vždy první víkend v červenci, ačkoli v minulosti jim dle patrona místního kostela sv. Antonína (13. června) patřilo jiné datum. Jak se v některých rozhovorech ukázalo, změna byla provedena a mnozí ani neví jak. „Napřed pořádali hody Sokoli, potom obec. Tak si řekli, nebudú Antonínský, ale Cyrilometodějský. V životě tu na Cyrila a Metchúda nebyly, ale tož... tož včil budú.“⁴¹ Konkrétní rok změny termínu hodů si už respondenti nevybavují. Pamatují se spíše na okolnosti, které tu změnu iniciovaly. „Tady sou ty hody, vlastně byly, dycky po 13., protože kostel byl zasvěcený svatému Antonínkovi Paduánskýmu. 13. června je toho Antonína, takže dycky nedělu potom byly jako hody. Ale v té době bylo nejvíce maturit, závěrečných zkoušek. Takže se hody přesunuly na začátek července, aby už byly prázdniny.“⁴² Ačkoli se v obci konají ještě podzimní hody (večerní krojovaná zábava), naprostá většina respondentů je zmiňuje pouze okrajově.

Významnější a více navštěvované jsou tedy hody konané na začátku prázdnin. Lze říct, že je považují za hlavní společenskou událost roku, při které nosí kroj nejen stárci, ale také další mládež „chasa“, děti a v posledních letech i manželské páry „ženáči“, kteří si k tomuto účelu pořídili nové kroje a o nichž se obsírněji zmíním v jiné části práce.

Další, dalo by se říct prestižní událostí, je pro obyvatele Brumovic tzv. „záslibná pút“ do Žarošic, konaná jako poděkování „Panně Marii Žarošskéj“, za ukončení řádění cholery či moru v Brumovicích. Většina respondentů uvádí, že v mládí pouť navštěvovala či navštěvuje v kroji, neshodují se však na druhu nemoci. „Řádila tu cholera a ti Brumovčáci se domluvili, že půjdú prosit Pannu Marii, aby to přestalo. Pút je v sobotu a oni šli na nedělu, vyhlí se všeckým dědinám, aby nikohe nenakazili. A po púti nemoc přestala.“⁴³ V současnosti je tato pouť především záležitostí zvolených stárků a popřípadě ostatní mládeže, která je ochotná se zúčastnit. Není to tedy primárně v rukou farníků, jak tomu bylo v minulosti. „Zvláštní je, že to idú aj tí, co nechodíjú do kostela. Do Žarošic tí stárci idú. Aj ty děvčata. Protože se nese Panna Maria, socha a kdyby tam měli jit enom ti, co chodíjú do kostela běžně, už by se to ze sochú nedalo. Bylo by jich málo. A nikdo jich nutit nemusí, enom se řekne, že se jede do Žarošic a oni nahlási počet.“⁴⁴

Třetí festivitou, při které lze v Brumovicích vidět větší množství různých krojových variant, je Krojový ples, pořádaný každoročně v zimních měsících. Kroje se nosí i při významných svátcích, které se slaví v kostele, např. Boží tělo. Respondenti dále uvádějí, že se v obci konají nepravdivelné akce, jako je slavnost Vinobraní nebo Dožínky, při

kterých lze vidět např. pracovní kroj. Při civilních obřadech, jako jsou svatby a pohřby, se kroje již několik desítek let nenosí. Na době zániku se však respondenti neshodují, proto ji nelze přesně určit. Užití kroje při těchto významných událostech bylo vždy záležitostí jednotlivců a s postupným odkládáním krojových součástek a přechodem na civilní oděv se stala pracná příprava krojů snad nadbytečnou záležitostí a v případě svatebních obřadů i velmi staromódní.

Ve výsledcích dotazníkového šetření, taktéž i z rozhovorů s respondenty vyplynulo, že mnozí z nich často neumí vyjmenovat jednotlivé součástky kroje, především toho dívčího, který označují jako „parádní“. Dále naprostá většina dotazovaných uvedla, že ačkoli se u nich výše zmíněný kroj v domácnosti nachází a nosí ho buď osobně nebo v rámci blízké rodiny, netuší, jakým způsobem jednotlivé součástky vyrobit, připravit k použití a často ho neumí ani sami obléknout.

Generace žen, které v minulosti lidový oděv ještě běžně používaly k dennímu nošení a měly tedy povědomí o správné péči o tyto oděvní součástky, již není mezi živými. Je otázkou, zda a nakolik své umění předaly mladší generaci, neboť z výzkumu vyplynulo, že pouze dvě respondenty mají povědomí o přípravě zejména dívčího „parádního“ kroje a nově i kroje vdaných žen. Vzhledem k tomu, že se jedná o pracovní záležitost, se postupně tato činnost stává pro většinu žen velmi namáhavou a časově náročnou. Svěřují ji tedy do rukou žen, nejen místních, o kterých vědí, že kroje umí připravit. V místním nářečí se pro tuto činnost používá slovo „pucovat“. Nelze tedy jednoznačně říct, že „pucování“, zejména dívčího kroje, je běžnou a rutinní záležitostí. Tak jako např. žehlení mužské košile a „gati“, kterou zvládne většina žen, a i někteří muži sami. Tato činnost se v posledních letech stává odbornou, a ne každý se pro tuto práci hodí a je ochoten ji dělat. „No, protože se to nechce nikdo učit! Já, když sem chtěla po jedné tetičce, která to dělávali... já sem měla takovou vyšívání molku a já sem se bála, abych to nerozškubala, tak sem jí to donesla. Tak že tu jednu mně udělají. A já pak teti, já bych po tem plesi oprala sukně všechny a jestli byste mně jich do Božího těla vypucovali. Víte, co mně řekli? Ty si to uděláš sama, ty to svedeš. No, co mně jinšího zbylo. Tak dlouho sem to dělala, až sem se to naučila, až sem to trefila.“⁵

„Pucování“ kroje však není jedinou činností, kterou v současnosti ovládá jen málo osob v obci. Aby bylo co žehlit, musí být také někdo, kdo kroj ušije. V minulosti to byli jednotliví řemeslníci působící v obci samotné, či v blízkém okolí, kteří se věnovali mimo jiné i výrobě krojových doplňků. Jednoduché součástky krojů si byly dříve schopny ušít ženy doma samy. S výrobou těch složitějších, jako jsou např. kožené boty, opasek, kordula aj. se lidé obraceli na již jednou zmíněné řemeslníky. „Ševc František Cetl z Brumovic mně udělal boty, opasek mně dělal sedlář, esi Zdražil Laďa, goralák v Klobúčkách Vytopil, aj s voniců, všechno. Tu kordulu jednu mně vyšívala sestřenica, bývala na Čejči.“⁶ V rámci výzkumu se jednoznačně ukázalo, že šití a výroba krojových součástek se v současnosti věnuje minimum osob. Naprostá většina uvádí, že neumí zhotovit žádnou součást kroje. Pokud tedy potřebují doplnit či

obnovit určitou část nebo pořídit zcela nový kroj, obrací se na jim známé švadleny. Druhou variantou, kterou ve výzkumu uvedla taktéž nadpoloviční většina dotazovaných, bylo využití služeb firmy Materiály na kroje Blanářová, která se přímo nachází v obci Brumovice. Nejenom že tu lze zakoupit všechny potřebné materiály k šití a zdobení, ale tato firma také poskytuje služby jako je šití krojů, žehlení, malování mašlí a doplňků, vyšívání kapesníků a prodej různých součástek ke kroji včetně bot. Proto je velmi vyhledávaná a známá v celém okolí a jejich služeb využívají např. i soubory z různých koutů ČR a ze zahraničí. Většina respondentů uvádí, že služeb této místní firmy využijí i přesto, že ji považují za drahou. Převládá zde fakt, že nemusí nikam cestovat a vše najdou na jednom místě. V minulosti se pro materiály na výrobu krojů jezdilo do Kyjova a Hodonína. Vznikem výše uvedené místní firmy, působící na trhu 22 let nutnost cestovat do vzdálenějších měst odpadla.

V rámci výzkumu se ukázal ještě jeden zajímavý poznatek. V minulosti bylo častěji běžné, že se kroj půjčoval v rámci rodiny či blízkých vztahů mezi obyvateli obce. „Já myslím, že to byla zcela běžná věc. Že rodina, kde bylo víc dětí, tam to bylo samozřejmé, ale když jsem byl sám, měnil jsem velikosti, tak asi proto to rodiče pořizovali až v dospělosti. Ale boty jsem si půjčoval do posledka.“⁷ V současnosti je pořízení kroje nákladnou záležitostí. „Vemete si 60 tisíc a můžete si pořídit celý kroj aj s botama.“⁸ Ještě v 70 letech stálo pořízení kroje na zakázku 6000 Kč.⁹ Ve výpovědích respondentů se objevují informace, že kroj nepůjčují jednak z důvodu obav z poškození a také, že jim v minulosti některé zapůjčené součástky nebyly vráceny. „Hledala sem kordule, mašle v Němčičkách, boty, klobúky po Hustopečách a tady boty, musela sem si pro ně jít. V tem sú peníze.“¹⁰ Jedinou připouštěnou variantou uvedenou respondenty je stav, při kterém si osoba kroj vypůjčí a obleče se přímo u majitelky kroje, která má tak vše pod kontrolou. Tato varianta se týká pouze dívčího parádního kroje. Výpůjčky mužských krojových součástek, jako jsou kalhoty a košile, jsou v rámci obce častější. Cenově náročnější části kroje, jako je kordula, opasek, klobouk a boty, se už půjčují méně a rodiny si je více chrání a uchovávají pro své nejbližší a příbuzné. Dokud byl kroj součástí rodiny, byl považován za majetek a dle toho s ním bylo nakládáno. S úctou a vážností, jaká mu právem přísluší.

Výsledky výzkumu uveřejňujeme na pokračování se souhlasem autorky.

VB

¹ Respondent č. 5 (73 let), 20.6.2019.

² Respondent č. 1 (90 let), 20.6.2019.

³ Respondent č. 6 (76 let), 19.6.2019.

⁴ Respondent č. 5 (73 let), 20.6.2019.

⁵ Respondent č. 5 (73 let), 20.6.2019.

⁶ Respondent č. 2 (89 let), 4. 9. 2020.

⁷ Respondent č. 3 (81 let), 19.6.2019.

⁸ Respondent č. 7 (76 let), 19.6.2019.

⁹ Jeřábek, Richard a kol.: *Proměny jiho-moravské vesnice, c. d., s. 95.*

¹⁰ Respondent č. 5 (73 let), 20.6.2019.

Povídání na faře

V rámci inovací podpořených členy zastupitelstva naší obce a do jisté míry také starostou se nyní setkáváme s přehráší různých rozhovorů ať při posezení na kávě u starosty, nebo s otázkami na fotbalové kanonyry, pod jakým úhlem klopí kopačku té které nohy při střele vítězné branky. Je to dobré oživení a myslím si, že i následující rozhovor, který proběhl minulý týden na faře v Kloboukách, může ukázat jiný pohled na autority veřejného života. Tento příspěvek by se mohl nazvat „křeslo pro hosta Mgr. Ivo Valáška“.

Rozhovor jsme vedli v kamarádském duchu, neboť jsme velmi blízcí přátelé již řadu let a nyní je na mně přenést živá slova z nahrávky na list papíru, abychom lépe poznali pro mne vzácného člověka.

„Jsou věci mezi nebem a zemí, které nemusí být vždy tak, jak jsme si přáli na počátku cesty životem každého z nás. Člověk míní, osud – pro mne Bůh mění. Vše si řídí tak, jak On sám chce. Proto pokud si vzpomínám, před léty, když jsme spolu rozmlouvali v Třeboni, říkal jsi, Rudolfe, že by bylo hezké mít mne – jihočeského faráře u Vás v Brumovicích. Bylo to takové povídání při sklence vína a tehdy by mne nikdy nenapadlo, že Bůh naše osudy takto dokáže spojit.“ Tak započal vyprávění o svých krocích pan farář Ivo Valášek.

„Pojďme ale popořádku. Otázka zní – Odkud jsi, kde jsi vyrůstal a jak se Ti líbí na Moravě?“ (zde se Ivoš skutečně s radostí hlasitě zasmál). *„Vždyť já jsem Moravák celým svým srdcem. Vlastně jsem trpěl celý život tím, že mi na školách a také v jižních Čechách říkali Moraváku.“* „No jo, Ivo, ale kdo to mohl vědět?“ *„Jsem Znojmalák. Mám tam vlastně dodnes v bytě po mamince trvalý pobyt. Narodil jsem se 13. dubna 1962 v Ostravě, kam rodiče odešli na určitou dobu za prací. Pak jsme se zase vrátili do Znojma a už tam zůstali. Dodnes tam mám svou rodinu. Jsem tedy vlastně doma i zde, na Kloboucku, pouhých sedmdesát kilometrů od Znojma.“*

„To jsou však ty boží osudy. Když jsem chodil do školy, patřil jsem spíš mezi ty kluky, co moc nemluví a také nevymýšlí lotroviny. Naši nás vedli k víře a pokoře. Rodiče kamarádů říkali, že ten kluk nebude nikdy velmi mluvit. Máma odpovídala v tom smyslu, že nevdá, vždyť může jít k lopatě, nikdy nebude kněz, takže mluvit nepotřebuje.“ Nyní jsme se zasmáli společně, Ivoš a jeho příkladná čítanková mluva v současnosti je pravým opakem... *„Bylo to těžké období. Prošli jsme persekucí, gymnázium mi bylo zapovězeno, protože jsme měli v příbuzenstvu emigranta. Víru nám však nevzali, a to vždy člověka podrží. Nakonec jsem vystudoval Střední průmyslovou školu v Hodoníně a jako budoucí stavitel mostů,*

silnic a železnic jsem se ujal práce na dráze nejprve v Brně a pak v Břeclavi.“ „Ivo, a víš, že jsme se mohli potkávat už tenkrát? Já začal studovat železniční průmyslovku v době, kdy Ty jsi začal pracovat v Břeclavi, no a tam já chodil na praxi!“ *„No vidíš, jak je to mnohdy krásně řízeno a provázáno, i to je možné. Já se však necítil v této roli*

úplně šťastný a podal jsem přihlášku do semináře, který tehdy byl pouze v Litoměřicích. Tam jsem po pěti letech vystudoval teologii a byl vysvěcen. Moje cesty pak vedly do Brna, na což obzvlášť rád vzpomínám. Brno tehdy bylo jiné, kostely otevřeny pro veřejnost, všude spousta úžasných lidí, se kterými jsme dodnes přáteli. Další životní pouť mne zavedla do jihočeské arcidiecéze, dělal jsem administrátora v Hluboké. Krásné časy. Lidé po převratu hladověli po možnosti chodit do kostelů. Z dříve 15-20 chodících lidí se mi začalo objevovat 150 až 200 lidí, bylo to neuvěřitelné, krásné. Pak jsem přešel do místa Trhové Sviny, kde jsem nějaký čas působil. Později jsem odešel do Německa na studium, kde jsem ve Frankfurtu absolvoval a vystudoval spiritualitu. Po návratu to byla Soběslav, tu jsi už poznal, zde jsem byl vikářem, a pak jako děkan v Jindřichově Hradci. Konec v jihočeské arcidiecézi jsem prožil v Novém Rychnově. Je to místo, kde se těžce žije, bylo to pro mne veliké a těžké poznání.“

„Ivoši, to dobře vím, s naším společným kamarádem a mým spolužákem z vysoké školy Oldou Svobodou ze Slavkova u Brna jsme za Tebou jezdili. A jak jsi se sem vlastně dostal, koho jsi musel přemluvit?“ „Rudy, byla to čistá, čirá náhoda – jak vždy říkám – boží vůle, která dala v běh události. Nikdy jsem nikoho nežádal, neprosil, nepodplácel. Jednou, a to loni na jaře mi zavolał světící biskup Mons. Pavel Konsbul a zeptal se, co bych řekl na to, že by mě převedli do Klobouk u Brna. To mě překvapilo a vůbec jsem ještě do tohoto okamžiku netušil, že poblíž jsou, Rudy, Tvé Brumovice. Dostal jsem nabídku na farnost klobouckou s tím, že k tomu budu mít ještě právě tyto Brumovice a Krumvír. V tu chvíli mi blesklo hlavou vše, co jsem si spolu povídávali a i to, že vlastně boží vůle nám splní dvanáct let vyslovené přání – tehdy to nebylo přání, ale spíš takové povídání. A vidíš, Bůh to zařídil. Já v tom prsty nemám vůbec. Ve správnou chvíli tak, jak jsi to předpověděl.“

„Ivoši, jsem tomu rád. Lidé od nás budou vždy vzpomínat s láskou na kněze Petra a také na zesnulého pana děkana Vladimíra... A Ty máš všechny atributy být také oblíben, a hlavně s námi být rád...“

Takto tedy první posezení s farářem klobouckým, krumvírským a brumovickým. V dalším čísle budou naše hovory pokračovat.

Rudolf Kadlec

Velikonoční bohoslužby v kostele sv. Antonína v Brumovicích

2. dubna 2021 – Velký pátek

15.00 – svaté obřady s pašijemi podle sv. Jana, slavnostní přímluvy, odhalování a uctívání sv. Kříže, svaté přijímání

4. dubna 2021 – Velikonoční neděle, Boží hod velikonoční

8.00 – mše svatá

Šťastné a veselé Velikonoce!

To si navzájem přejeme každý rok. Jenže nás čekají již druhé Velikonoce ve výjimečném stavu a my ani nevíme, zda a jak je budeme moci slavit. Přitom jsou to pro křesťany nejdůležitější svátky v roce, svátky radostné. Slavíme nový život. Slavíme, že „život je silnější než smrt“. Možná to tento rok potřebujeme slyšet ještě důrazněji. Smrt se zdá být blíž než obvykle. Je přítomná díky denním informacím o počtu covidových úmrtí, setkáváme se s vážně nemocnými ve svých rodinách, možná i vám někdo umřel.

Můžeme slavit život, když kolem nás tolik lidí trpí a umírá?

Jenže slavení Velikonoc smrt ani utrpení nepopírá. Naopak. Učí nás vidět souvislost mezi životem a smrtí. Velikonoční víra není naivní ani slepá, aby utrpení neviděla. Neslavíme, že by se nás smrt netýkala. A přesto tu je naděje. Smrtí život, a to dobré nekončí. Co to znamená v praxi? Víra nám přináší naději na život po smrti. Ale neméně důležité je, že víra mění k lepšímu kvalitu našeho života tady a teď. Víra nám pomáhá přijmout utrpení statečně. Učí nás nebát se, učí nás milovat život, takový, jaký je.

Inspirují mě slova kněze Františka Lízny, který nedávno zemřel na covid (11. 7. 1941 – 4. 3. 2021). Moc si ho vážím. Možná ho znáte jako kněze, který chodil na dlouhé pouti. Na jednu šel v pozdním stádiu rakoviny a vrátil se natolik fit, že ještě léta žil. Proti očekávání lékařů. Z rozhovoru s ním vybírám několik jeho slov:

„To, že mám zhoubný nádor, který už se nedá léčit, beru vážně, začal jsem si dělat pořádek ve věcech a na variantu smrti se připravuji. Jsem rád, že mám teď více času uspořádat složky dopisů od vězňů, dopsat nějaké záležitosti... Beru tuto nemoc jako výzvu... Jsem hluboce přesvědčen,

že smrt je přechodem do skutečného života – s tím souvisí i to, že na tomto životě nelpím.

Mám asi zvláštní dar od Boha v tom, že strach prakticky nepociťuji, nebezpečí mě spíš láká. Jsem připraven jít kamkoli, kde hrozí nebezpečí. V tomto směru mám úctu k vojákům a všem, kdo nasazují životy za záchranu druhých. Podle mě církev má víc chodit na místa, kde se lidé nacházejí ve vypjatých situacích... Provinciála jsem roku 1995 požádal o tři možnosti: buď ať mě pošle na misie do Ruska, nebo do Chanova, anebo do naší nejtěžší věznice. To třetí mi odsouhlasil – umožnil mi působit na Mírově... Když jsem byl s maltézáky na festivalu Rock Shock v Hořepníku, kde byly šílené podmínky (bahno, zima, několik lidí se pořezalo o střepy v bahně), a když jsme zavítali do nedalekého kostela, tak nám farář řekl, že jsme zhýralí, když se s účastníky koncertu vůbec bavíme... Kde jinde už by církev měla být než na místech, kde je to nejvíc potřeba? Mě i to chození do věznic obohacuje, cítím, že mi to otevírá nebe. Jeden z poustních otců říká, že dokonalá láska vede k hlubokému soucitu. Kristus měl obrovský soucit, dotýkal se i lidí, kteří byli ze společnosti vyloučení... A uvědomme si, že jeho poslední hovor nebyl s apoštoly, ale s vrahem...”

František Lízna žil láskou a z lásky Boží. Měl soucit s druhými a nebál se smrti. Jeho výzva být nablízku lidem trpícím a lidem na okraji společnosti je výzvou vpravdě velikonoční. Kdo svůj život dá pro druhé, ten ho získá. O Velikonocích slavíme, že je tu něco mocnějšího než smrt. Je tu láska, která smrt přemáhá.

Přeji vám všem ze srdce dobré prožití Velikonoc. Upřímnou radost a dobrou naději.

Martina Zuštinová

Poděkování za úklid obce

Vážení spoluobčané a přátelé, rád bych touto cestou poděkoval mládežníkům, kteří na základě výzvy k akci „Pojďme si uklidit své Brumovice“ zorganizovali několik skupin a vzali věc za správný konec...

Jména či spíše přezdívky, které mezi sebou užívají jako Daffi, Salmi, Tessy, Atty, nebo také Týna, Kikina, Kája, Evča a další, svědčí o tom, že máme mezi sebou správné holky a kluky, kteří nejen že umí „lumpácit“, což je přirozené a do jisté rozumné míry správné, ale také ukazují, že se umí semknout, nebojí se práce a v neposlední řadě – že jim na naší obci záleží. O tom jsem se přesvědčil vícekrát při našich ranních rozhovorech při rozdělení úkolů. Mohu říci, že jsem na ně hrdý a jsem rád, že se z nás stali přátelé. Během tří dnů prázdninového týdne nám pomohlo uklidit obec celkem 17 mládežníků a v pátek se nám také přihlásil do Rychlé rotty jeden táta uklízející slečny, který i jako dospělý mezi dorost perfektně zapadal...

Doba není dobrá, všem je mnoho zapovězeno a dětem zakázáno. Nelze hrát kolektivní hry, scházet se jen tak venku a mnohým nemilá školní povinnost dnes dokonce bytostně chybí. Je to smutné. Děti i dospělí potřebují kolektiv. energii mladých lze však využít různými dobrými způsoby a zde vidíme jednu z cest...

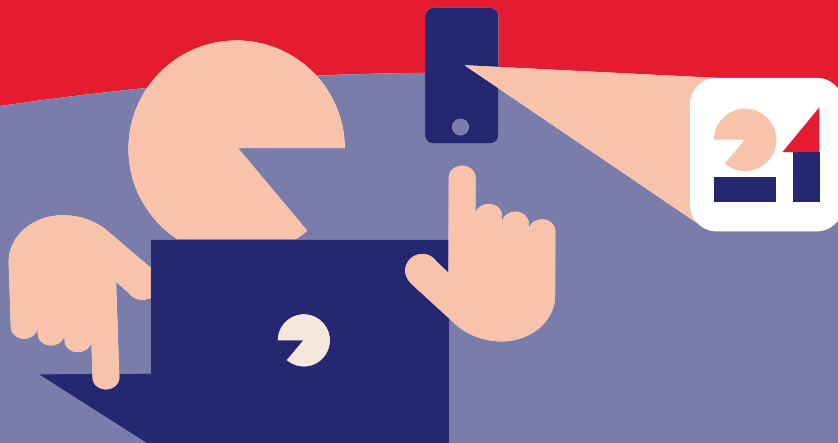
Ještě jednou všem díky, moji mladí přátelé, a věřím, že se při veřejně prospěšných akcích nevidíme naposledy.

Doplním, že tím tato akce neskončila. Mladí přátelé dobrovolně uklízejí každou druhou sobotu kolem sokolovny, a i na dalších místech. Berou to zodpovědně, a to určitě těší mnoho z nás. Děkuji Vám, mladí přátelé. (palec vzhůru)

Váš starosta

Zapojte se do Sčítání 2021

Počítejte s námi. Bezpečně. Online. Raz dva.

Sčítání je povinné a týká se nás všech. Každá odpověď může ovlivnit, jak bude život v naší zemi vypadat. Sečtěte se online, případně pomocí listinného formuláře.

Jednoduše

Ať jste doma nebo na cestách, nejlepší je sečíst se online. Jde to odkudkoliv. Sečíst můžete nejen sebe, ale také celou rodinu.

Bezpečně

Sečíst se lze zcela bezkontaktně přes internet, nebo pomocí listinného formuláře při respektování aktuálních hygienických opatření. V bezpečí samozřejmě zůstanou i vaše údaje.

27. 3. – 9. 4.

Sčítání online na scitani.cz

Formulář lze vyplnit z počítače, tabletu či mobilu. Sečtěte celou domácnost přes internet bez nutnosti kontaktu se sčítacím komisařem. Je to snadné a ušetříte čas. Sčítací formulář můžete vyplnit i s někým jiným, kdo to sám nezvládne.

17. 4. – 11. 5.

Sčítání pomocí listinného formuláře

Pokud jste se nesečetli online, musíte vyplnit listinný formulář. Získáte ho spolu s odpovědní obálkou od sčítacího komisaře a na kontaktních místech sčítání, která se nacházejí na vybraných poštách. Sčítací komisař se dostaví v předem oznámeném termínu a vyčká na váš příchod před vaším domem. Vyplněný formulář v odpovědní obálce odevzdáte na poště nebo vhodíte do poštovní schránky.

scitani.cz | dotazy@scitani.cz | 840 30 40 50

Bezpečně. Online. Raz dva.

ZE SPORTU

Historické okénko – „Brumky“ v okrese, 2. část

Postup do okresního přeboru – 2011/2012

V létě 2011 se fotbal v Brumovicích nacházel v rozdílné situaci než po předchozích sezonách. Po výrazné generace obměně se sešel silný kádr, kde byl věkový průměr hráčů cca 24 let a mužstvo začalo mít ambice v podobě postupu do okresního přeboru. Výsledek z uplynulé sezony, kdy se po katastrofální podzimní části podařilo skvělou jarní jízdou zachránit III. třídu a Brumovice skončily na 7. místě, hráče navnadil a otevřeně se tak začalo mluvit o vítězství v soutěži a útoku na postup do okresního přeboru, který se v Brumovicích v minulosti nikdy nehrál. Na lavičku se z hřiště přesunul Pavel Hochman, mužstvo bylo doplněno několika hráči z okolí, např. zkušeným gólmanem Lanžhotským nebo obránci Rozbořilem a Sladkým. Kvalitní a intenzivní letní trénink hráče dostatečně připravil na mistrovské zápasy, mužstvo odehrálo přípravné zápasy se soupeři z výrazně vyšších soutěží, Lednici podlehl po dobrém výkonu 1-3 a dokonce porazilo účastníka krajského přeboru RAFK Rajhrad 3-2.

Ze soupeřů vyhlásily útok na postup otevřeně Starovičky, v tabulce ale číhaly další nebezpečné celky, jako třeba Velké Němčice, stabilně hrající v popředí tabulky, nebo Sokol Bořetice B.

V úvodu soutěže čekala Brumovice hned tři derby po sobě, po vítězstvích 5-2 na Vrbici a 4-0 s Kobylím přišla první prohra relativně brzy, ve 3. kole v Bořeticích. Mužstvo se však rychle oklepalo a následovala šňůra čtyř výher včetně demolice Ivaně 9-0 nebo Šitbořic 8-1 na jejich hřišti. V 8. kole přišel domácí souboj se Starovičkami, podle předsezonních odhadů tedy souboj největších favoritů na postup. Brumovicům se nepodařilo hrát svou obvyklou hru, přes tvrdou hru hostů na hraně pravidel se nedokázaly prosadit a Starovičky si odvezly výhru 2-1, čímž se dostaly na první místo tabulky. Ani tato porážka Brumovice nezastavila, následovalo vítězství a remíza z těžkých zápasů ve Strachotíně a Velkých Němčicích. V dalších zápasech mužstvo také neprohrálo, i když přišel lehký výsledkový útlum, kdy z posledních pěti kol Brumovice dvakrát vyhrály a třikrát remizovaly. Po podzimní části se tak naplnily odhady a na prvních dvou místech v tabulce figurovaly s minimálním rozdílem týmy Brumovic a Staroviček. Jarní část tak slibovala napínavý boj o postup.

V zimním období pokračovaly Brumovice v náročné přípravě na těžké zápasy v jarní části soutěže. Prvním soupeřem bylo Kobylí a Brumovice si odvezly tři body za výhru 6-0. Následoval domácí zápas s Bořeticemi, které odjely s výpraskem 8-1. Ve třetím zápase přišlo malé zaváhání v podobě remízy 0-0 v Ivaní, v dalších třech zápasech ale Brumovice opět pokaždé zvítězily včetně další vysoké výhry 8-1 v Uherčicích. Brumovice již byly usazeny na prvním místě tabulky a napovědět mělo další kolo, kdy se zajíždělo na těžký zápas do Staroviček, které se ještě mohly v případě výhry dostat zpět do boje o první místo. Ve vyrovnaném zápase mužstvo oplátilo Starovičkám domácí porážku a po výhře 2-1 se dostalo na špičku tabulky do úniku. V dalším kole Brumovice potvrdily formu vítězstvím 7-0 se Strachotínem a jelo se do Popic, kde se po bezproblémovém vítězství 2-0 podařilo Brumovicům již 3 kola před koncem stvrdit historický postup do okresního přeboru, který mužstvo bouřlivě oslavilo. Jediná porážka v jarní části přišla až na konci sezony s Němčicemi, ale to již nemohlo na pořadí v tabulce nic změnit.

Sezonu tak Brumovice zakončily s bilancí 18-5-3, skóre 95-29 a 59 body, s bezpečným náskokem 10 bodů na Velké Němčice. Úhlavní soupeř o postup ze Staroviček nakonec skončil až na 4. místě. Do IV. třídy sestoupil tým Šitbořic.

Mužstvo Brumovic po celou sezonu bavilo fanoušky ofenzivním fotbalem, nastřílelo nejvíce branek, inkasovalo nejméně a přidalo i málo vídaný jev, kdy jeho hráči obsadili první i druhé místo v tabulce střelců, včetně prvního místa Tomáše Kňůra za skvělých 40 branek.

Herní styl byl založen na spolehlivé důrazné obraně, na poměry III. třídy výborné kombinaci a rychlých útocích středem i po krajích, do kterých se zapojovali i obránci. Hráči se prosazovali týmově i individuálně, herní převaha v některých zápasech byla tak výrazná, že se Brumovicům podařilo několikrát nastřílet šest, sedm, osm i devět branek v zápase.

Brumovice tak splnily předsezonní cíl, potvrdily roli favorita a s velkou podporou fanoušků, kteří v hojném počtu jezdili i na venkovní zápasy, postoupily poprvé v historii místního fotbalu do okresního přeboru.

Mužstvo Brumovic v sezoně 2011/2012

Brankáři: Pavel Lanžhotský, David Šumberák
Obránci: Václav Troubil, Michal Hlávka, Miroslav Peřina, Zbyněk Sladký, Přemysl Rozbořil, Ladislav Luskáč

Záložníci: Tomáš Kadlec, Jakub Gremmel, Pavel Brzobohatý, Vojtěch Bednář, Bohuslav Říha, Kamil Michna, Zbyněk Sekanina, Jakub Kališ

Útočníci: Michael Bíza, Tomáš Kňůr, Miroslav Kadlec, Tomáš Herben

Michael Bíza

Sokol Brumovice

Tak jako asi většina lidí v naší obci i my Sokolové prožíváme toto covidové období s pocitem zklamání z toho, že se normální život prakticky zastavil. A vlastně nás v Sokolu to zasáhlo o to více, že jsme organizace zaměřená především na sport. Měli jsme spolu s výborem Sokola na tento rok opravdu bohaté plány činnosti, a to jak ve sportu, tak také v kultuře. Kromě tradičních akcí jako je Běh parkem Dr. Jana Herbena, dětský den nebo vánoční turnaje ve stolním tenise nebo mariáši, jsme měli naplánován velký fotbalový turnaj pětičlenných týmů, noční penalty o ceny nebo taneční večery. Nyní musíme čekat, jak se bude vyvíjet pandemická situace v celé republice a budeme na to okamžitě reagovat a snažit se o to, aby se sportovní a kulturní život naší obce opět oživil. Pokud se nepodaří akce, které byly naplánovány na jaro uskutečnit v tomto období, budeme se snažit jich co nejvíce přesunout na období po letních prázdninách. Momentálně je ale opravdu obtížné něco předvídat...

Snažíme se teď alespoň o organizační přípravu našich dvou fotbalových týmů, tedy mužů a žáků tak, aby jakmile budou obnoveny soutěže amatérských týmů, byly ty naše co nejlépe připraveny naskočit do

tréninkové přípravy a samotné soutěže. Hráči mužského týmu mají individuální tréninky. Záleží samozřejmě na každém z hráčů, jak dalece je plní... Větší problém je samozřejmě u našich kluků z žákovského týmu. Tady mají veliký díl odpovědnosti rodiče, do jaké míry mají přehled o klucích a jestli je vedou k tomu, aby nelenovali a provozovali alespoň nějaký kondiční sport. Vím, že to ale není vůbec nic jednoduchého. Naše kluky a děti vůbec zasáhla tato pandemie v tomto směru asi úplně nejvíce a napáchala na nich velké „sportovní škody“, které se budou jen velice těžko a asi taky poměrně dále napravovat. Trenéři žákovského týmu jsou ale, samozřejmě za přispění rodičů, tyto problémy připraveni co nejdříve vyřešit. Osobně ale tady vidím dost podstatný problém!

Velice pozitivně ale vnímám to, že tato složitá situace se nijak neodrazila v míře a intenzitě podpory ze strany obce. Spíše naopak, a to je moc dobře. Sám cítím, že se všichni dostáváme už do té kratší části covidového tunelu a rozhodně vidím záblesk světla na jeho konci!

Jaroslav Hubáček

Brumovická kopaná v době „covidové“

Covid pauza nám dala možnost přemýšlet, jak by se mohl fotbal a vůbec celý Sokol Brumovice posouvat.

Hlavní cíl je určitě mládež, takže chceme nastavit spolupráci s naší školkou a školou. Chceme začít budovat u našich dětí vztah ke sportu a k našemu sportovnímu areálu. V plánu máme i další aktivity i pro naše něžné pohlaví. Chceme vytvořit sportovní komunitu, kterou bude spojovat nadšení pro naše Brumovice.

Hned, jak nám to situace dovolí, budeme informovat.

Ať už se tento ročník dohraje nebo ne, musíme se dívat dopředu. Jak bude vypadat struktura našeho fotbalového klubu, kolik týmů přihlásíme? Určitě se odrazíme od přípravek, aby malé děti a jejich rodiče věděli, jak náš sportovní areál funguje. Pak se nabíží otázka starších žáků nebo dorostu. Muži samozřejmě budou pokračovat v tradici naší obce a budou fanoušky bavit nedělní kulturou.

Využívám prostoru v našem zpravodaji a pozval jsem si k rozhovoru dva hráče našeho Sokola. Tentokrát vám přiblížíme situaci v týmu žáků a nabídku k rozhovoru přijal jejich kapitán **Ondra Šišma**. A velký srdcař našeho mužského týmu Michal Hlávka.

Ondra navazuje na skvělou brankářskou školu, která vždy Brumovicím vychovávala skvělé branká-

ře. V našem fotbalu se vždy dařilo vychovávat dobré brankáře, kteří náš fotbal reprezentovali nebo reprezentují dodnes v krajských soutěžích.

Vše odstartovala legenda **Miroslav Miklík** (Lanžhot 2.liga), který už bohužel není mezi námi. S úctou na něho vzpomínáme a věříme, že nám z fotbalového nebe přeje štěstí. Na jeho brankářské řemeslo navazovali třeba David Halm (Kobyly), David Šumberák (Krumvíř/ Velké Pavlovice), David Kocman (Krumvíř), Milan Krátký (Sparta Brno). Omlouvám se, jestli jsem na někoho zapomněl. Ondra Šišma má potenciál na tyto brumovické brankáře navázat. Naše áčko už by to potřebovalo.

Ahoj Ondro, jsem rád, že nám odpovíš na pár otázek.

Jak ses k fotbalu dostal a děláš nebo děláš jsi i jiný sport?

Co se fotbalu týká, tak jsi u mých začátků stál ty, trénoval jsi tenkrát přípravku a vzal jsi nás do týmu s bratrem, i když jsme nebyli ještě místní. Ale sportu se věnuji od malička, rodiče mne i bratra od čtyř let přihlásili do atletiky a na šachy a když jsme se přestěhovali do Brumovic, vyměnil jsem to za florbal, fotbal a stolní tenis. Teď už jsem zůstal věrný jen fotbalu a stolnímu tenisu.

Nyní vedeš tým našich starších žáků jako kapitán. Je těžké kluky podporovat z branky?

Jak kdy, záleží na situaci. Samozřejmě z branky mám asi lepší přehled o hře, než kdybych se pohyboval po hřišti a když mi slouží hlasivky, můžu i zařvat, ale chybí mi, že nemůžu plácnout pochvalně po zádech spoluhráče po jeho úspěšné střele anebo prostě jen povzbudit. Musím si to prostě z té branky odeřvat.

Ve svém velmi mladém věku, jsi už nakoukl i do kabiny mužů. Máš za sebou už dost tréninků, jaké máš z toho pocity?

Moc mě to baví, je to něco jiného. Kromě toho, že chlapi mají větší ránu a jsou tedy nebezpeční i z dálky, tak i hra je rychlejší, přihrávky jsou přesnější a tím pádem musím být i víc ve střehu.

Měl jsi nějaké obavy, když jsi šel na trénink áčka poprvé?

Cítil jsem velký respekt a taky jsem nevěděl, jak mě chlapi přijmou, ale bylo to super. Chlapi mi nedali najevo, že jsem vlastně malý kluk, vážím si toho.

Aktuálně je období karantény, udržuješ se nějak? Myslíš sportovně?

Ondřej Šišma

Michal Hlávka

Snažím se udržovat se v kondici, hlavně běhám a posiluji ruce a prsty, ale trávník mi chybí, snad už se to zlepší.

Ondro, náročná otázka, kde se sportovně vidíš příští rok? Chtěl bys pokračovat v Brumovicích, třeba v dorostu?

Všechno záleží na možnostech, jsem patriot a přiznávám, že mě nejvíc těší hrát za Brumovice, ale nikdo neví, co bude příští sezónu.

Rozhovor s Michalem Hlávkou, hráčem a-týmu mužů.

Michal Hlávka, velký srdcař a bouřlivák (hlavně na hřišti), ale hlavně svědomitý a pracovitý kluk. Poslední roky opora brumovického fotbalu a člen základní sestavy.

Ahoj Michale, díky za tvůj čas.

Ty jsi neprošel brumovickou fotbalovou mládeží, připojil ses k týmu až v mužském věku, kam jsi přišel s Velkých Pavlovic. Co tě do Brumovic lákalo? A pamatuješ si na svůj první zápas za Brumovice?

Tak do Brumovic jsem začal jezdit za přítelkyní a nyní i svou manželkou. V tu dobu pro mě nebyl fotbal na prvním místě, a tak jsem odložil kopačky na dva roky stranou. Pak mě oslovili kluci z brumo-

vického fotbalového mančafu, znáte to, slovo dalo slovo no a už tu hraju přes deset let.

Do svého prvního utkání jsem naskočil jako střídající hráč, a to na hřišti TJ Družstevník Nikolčice. Ale výsledek už si nepamatuji, nějaký ten pátek už to bude.

Aktuálně je doba covidová, jak se ty a tým připravujete na restart ligy?

Žádnou radost z toho samozřejmě nemáme, ale snažíme se trénovat individuálně. Trenér nám posílá týdenní plán aktivit, který se snažíme plnit, kdyby přišlo k restartu ligy, ať jsme připravení. Se spoluhráči si pak posíláme výsledky záznamu aktivit. Já osobně chodím běhat a občas si i doma zacvičím, ale není to jako na trávě. Snad se tam všichni brzy potkáme.

Musím říci, že každou sezonu zraješ, jako víno. V průběhu času ses stal opravdu důležitým hráčem základní sestavy, co stojí za tvým progresem?

Jsme na jižní Moravě, takže jinak, než víno zrát nemůžu. Těší mě, že si trenér i tým myslí, že jsem důležitý hráč základní sestavy. Je to hnací motor, abych dál trénoval a mohl hrát tak dlouho, jak jen to půjde. Snažím se každý trénink i zápas makat naplno tak, abych se ještě o něco víc zlepšil.

Jsi i velký univerzál a v sestavě dokážeš zahrát cokoliv, na kterém postu se cítíš nejlépe?

Asi kraj zálohy, snažím se zabíhat za obranu a posílat kvalitní přihrávky do gólových šancí. Občas mě to táhne do středu hřiště, ale na ten post máme kvalitnější hráče.

Jak zatím hodnotíš uplynulou část sezony?

Je těžké hodnotit uplynulou část sezony. I proto, že jsme moc zápasů neodehráli. Bohužel se nám moc nedařilo, dost nás trápí zranění a úzký kádr. Doufám, že z naší mládeže vyroste spousta dobrých hráčů, kteří by nás mohli časem nahradit a fotbal v Brumovicích by tak mohl dál pokračovat.

Jakub Gremmel

Florbal – Aligators

Vážení spoluobčané a příznivci sportu, v minulém čísle zpravodaje jste si mohli přečíst rozhovor ohledně zhodnocení roku 2020, a situace klubu a době Covid-19. Tato situace se v oblasti sportování od Vánoc vůbec nezměnila. Rádi bychom Vám nyní představili strukturu klubu a jeho financování.

Struktura Aligators

Organizační struktura je základem každé organizace. Naše vnitřní uspořádání vychází ze zaměření na potřeby středně velkého sportovního klubu (skoro 500 členů, přes 20 trenérů, 19 družstev). Těžko byste v okolí hledali větší sportovní klub. Ať má zájem o hraní florbalu v našem klubu 6letý chlapec, 12letá dívka, 30letá žena nebo 45letý muž, vždy každý najde v našem klubu tým ve své věkové kategorii, ve kterém může nastoupit k zápasům.

Mládež z obce Brumovice nastupuje díky dlouhodobé spolupráci se Základní a Mateřskou školou Brumovice za většinu mládežnických týmů našeho klubu. Jejich rozvoji pomáhá multi sportovní zaměření většiny z nich. Věnují se kvalitně florbalu, fotbalu i stolnímu tenisu, čímž rozvíjejí různé pohybové dovednosti, které jim slouží ve všech sportovních odvětvích.

K celé správě vnitřních procesů v podobě plánování, organizování, komunikování a dalších aspektů v klubu používáme od letošní sezóny moderní infor-

mační a komunikační softwarový nástroj – Členskou sekci.

V Aligators máme předsedu, kterého volí členové na valné hromadě našeho klubu. V oblasti řízení klubu se dělí struktura na 2 základní bloky: **sportovní sekci** a **provozní sekci**.

Sportovní sekce obsahuje procesy a osoby, které se věnují řízení sportovní stránky Aligators. Základní rozdělení je na mládež, která je zastupována šéftrenérem a elitní týmy, které má na starost předseda klubu.

Šéftrenér mládeže má v klubu na starost následující základní oblasti:

- Sportovní vize a strategie klubu (sportovní vize, sportovní kodex, sportovní strategie klubu)
- Trenéři (správa realizačních týmů mládeže do 16 let, zapracování a rozvoj trenérů mládeže, vzdělávání a metodika, získávání nových trenérů)
- Sportovní proces (herní a tréninkové principy, tréninkové plány, systém testování výkonnosti hráče, práce s talenty)
- Dlouhodobý rozvoj hráčů (kondiční, florbalový a psychologický rozvoj, vzdělání a informování hráčů, rodiče)

- e) Náborová činnost (příprava a organizace náboru nových členů)
- f) Školní akce (komunikace se školami, příprava a organizace školních akcí)

Sekce elitních týmů se dělí na následující základní oblasti:

- a) Garance elitních týmů (Muži A, ženy A, muži U21, junioři A, juniorky A, dorostenci A, dorostenky A)
- b) Trenéři (správa realizačních týmů elitních týmů od 16 let)
- c) Externí spolupráce – oddíly (přestupy a hostování hráčů)

Provozní sekce obsahuje procesy a osoby, které se věnují řízení provozní a organizační stránky Aligators. Tuto problematiku má na starost provozní manažer, pod kterého v organizaci spadají ještě oblasti e-shopu, marketingu, pořadatelů a vedoucích družstev. Pro tuto rozsáhlou agendu máme v klubu jednoho zaměstnance na plný úvazek a další dobrovolníky. Na plat zaměstnance získáváme z velké části příspěvek každoročním výborným umístěním ve výběrovém řízení grantu sportovního svazu florbalu (Český florbal). To také potvrzuje kvalitu řízení našeho klubu. Svaz hodnotí velmi podrobně každý aspekt fungování klubu. Pro náš florbalový region (Jihomoravský a Zlínský kraj) je připraven příspěvek pro 6 klubů. V celé České republice pro 65 florbalových klubů.

- a) Financování klubu (rozpočet klubu, provozní dotace – žádosti, dodržování smluv, vyúčtování, účetnictví vč. mzdové agendy)
- b) Zajištění chodu klubu (pronájem hal a dalších tréninkových prostor, organizace ligových i přátelských zápasů a turnajů, zajištění pořadatelů)
- c) Správa členské základny (agenda členské základny – přihlášky, zdravotní prohlídky, GDPR, členské příspěvky, správa členské sekce)
- d) Externí spolupráce – Český florbal (losovací aktiv a rozpisy sezóny, správa členů v systém florbalového svazu, hlášení termínů domácích ligových zápasů, účast na akcích, rozvojový plán klubu)
- e) Klubové sídlo a kancelář (vybavení, úklid)
- f) Objednávky členů (členské i týmové objednávky sportovního vybavení, řízení kompletní agendy provozu e-shopu – vyjednávání s dodavateli, nákup, prodej)
- g) Péče o fanoušky (pořádání zápasu elitních týmů – program pro diváky, internetové přenosy, fanklub, VIP)
- h) Partneři (administrativní agenda jednání s partnery, servis partnerům klubu)

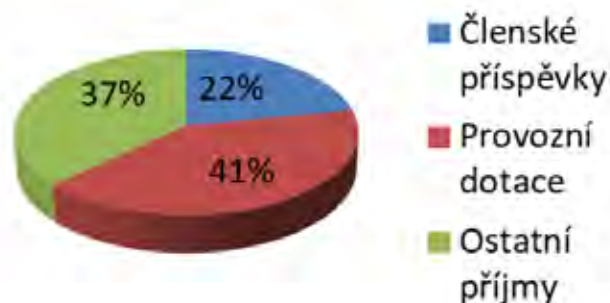
- i) Akce a eventy (akce pro členy, akce pro partnery, akce pro veřejnost)
- j) Marketing a propagace (správa sociálních sítí – Facebook, Instagram, Youtube, marketingová strategie, správa oficiálního webu, řízení redakce a tvorba obsahu – reportáže, články, rozhovory)
- k) Externí spolupráce – oddíly (administrativní řešení přesunů hráčů mezi kluby)
- l) Maskot klubu (správa kostýmu, organizace akcí s maskotem)
- m) Provoz bufetu (zásobování, finance, provoz)

Financování Aligators v době před Covid-19

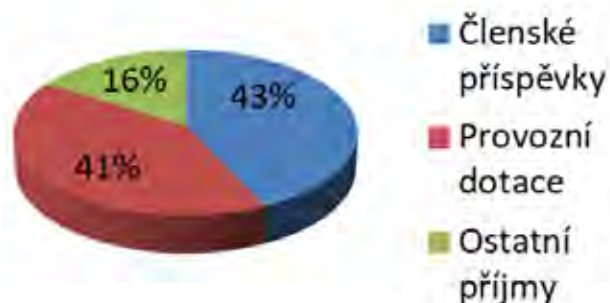
Důležitým prvkem v oblasti financování je status našeho zřízení – jsme spolek (nezisková organizace). Veškeré spolky/kluby mají řadu možností, jak finan-

Rozdělení příjmů

Aligators

Podobné florbalové kluby

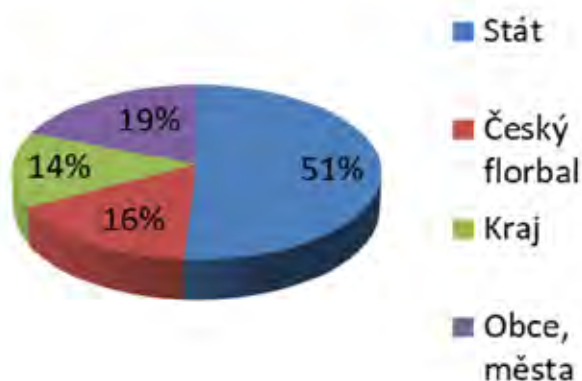
covat svoji činnost. Základním pilířem jsou příjmy z členských příspěvků od členů, následují provozní dotace (od municipalit, kraje, státu a sportovního svazu), ostatní peníze (od sponzorů a partnerů klubu nebo další činnosti klubu – e-shop, akce pro veřejnost, bufet). Z pohledu řízení finančních zdrojů se velmi zásadní vyvážený poměr, struktura a stabilita.

Ze struktury příjmů našeho klubu vyplývá, že na rozdíl od ostatních klubů máme velmi nízkou úroveň v oblasti členských příspěvků od členů, což dorovnáujeme příjmy z oblasti ostatních příjmů.

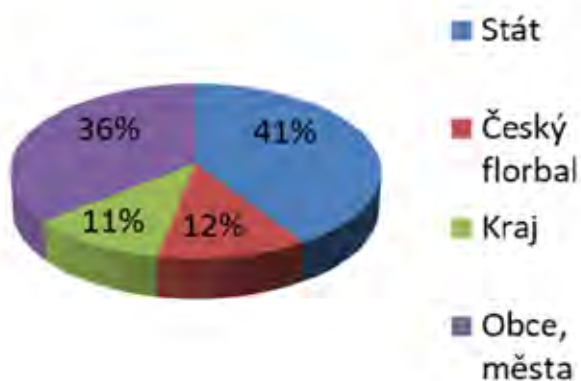
Provozní dotace v současné době tvoří důležitou součást finančních zdrojů. V porovnání je vidět, že většina klubů má přes třetinu provozních dotací z obcí a měst a u nás to není ani 20 procent.

Provozní dotace

Aligators

Podobné florbalové kluby

Členské příspěvky

Členské příspěvky představují základní a nenahraditelný pilíř příjmů klubů. Jsou často jediným zdrojem, který umožňuje tvorbu rezerv nebo krytí spoluúčasti vyžadované některými dotačními programy. Stanovení výše příspěvku je složitý proces, do kterého vstupuje množství parametrů (region, obec/město, množství nabízených služeb členům apod.)

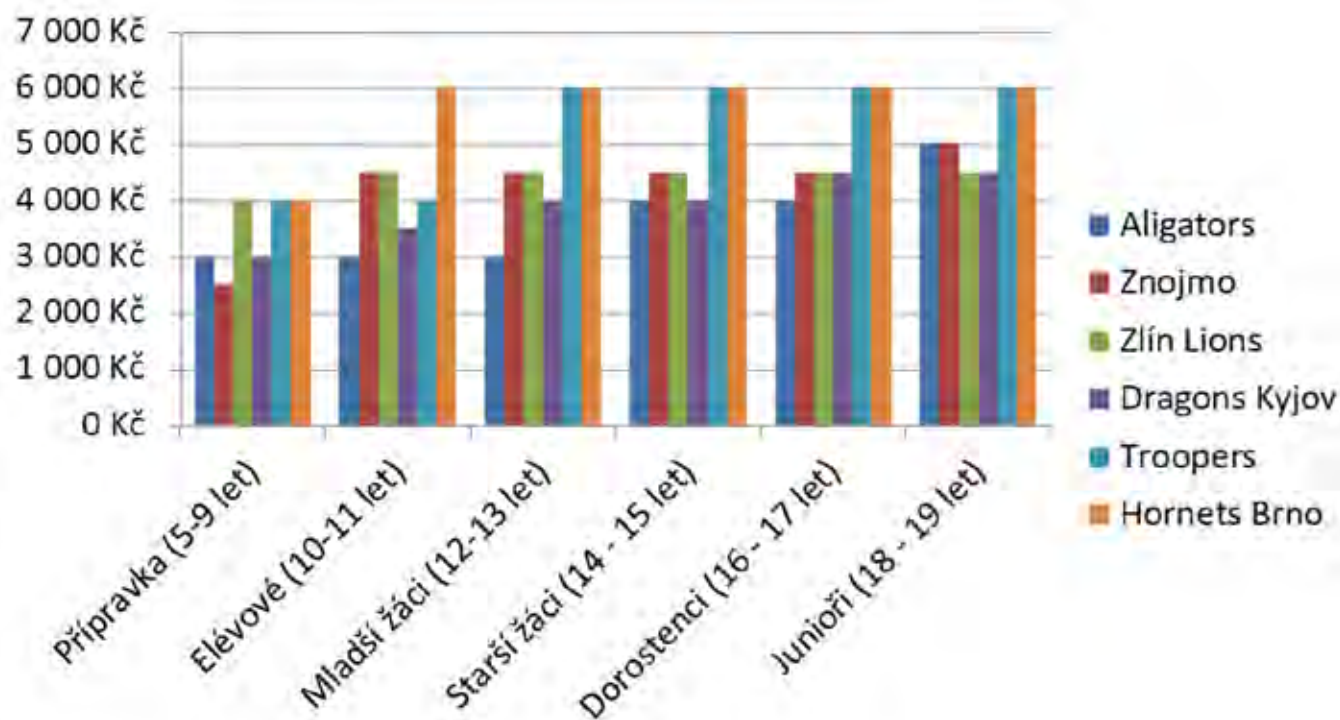
Náš klub má nastaven základní členský příspěvek na výši 3000 Kč za sezónu (2,5 hodiny tréninku týdně, 10 ligových turnajů) pro děti do 13 let (od 14 do 17 let je to 4000 Kč), což ve výpočtu vychází **21,4 Kč** na hodinu tréninku nebo zápasového turnaje pod odborným vedením vzdělaného licencovaného trenéra. Část příspěvku (500 Kč – 1000 Kč) proplácí členům v případě žádosti jejich zdravotní pojišťovna v rámci programu prevence zdraví.

Sám si každý může říct, kam je možné jít za tuto hodinovou sazbu sportovat? Těžko si lze představit, že za tuto částku lze jít hrát tenis nebo cvičit do posilovny, natož daný sport provozovat pod odborným vedením trenéra.

Součástí příspěvku jsou minimálně dva tréninky týdně, které vede odborný licencovaný trenér i další výhody člena našeho klubu (zajištění potřebných pomůcek pro trénink (branky, míčky, kužely, rozlišovací dresy, erární florbalové hokejky a brankářské vybavení u mládeže, atd.); úrazové pojištění pod smlouvou Českého olympijského výboru a České unie sportu, pronájem sportovních hal a sportovišť pro veškeré tréninky a soutěžní utkání, platbu individuální hráčské licence potřebné pro start v ligových zápasech, startovné a kauce do soutěží řízených Českým florballem, možnost účastnit se ligových a neligových turnajů, klubové tréninkové triko, bezplatné zapůjčení hráčských dresů na ligové i neligové turnaje, náklady spojené s odměňováním rozhodčích a pořadatelů na domácích turnajích, náklady spojené s administrativním zabezpečením organizace, volný vstup na domácí utkání mužů a žen „A“ v celé sezóně, slevu na florbalové vybavení FatPipe a sportovní obuv Mizuno, správu členské sekce včetně mobilní aplikace (EOS club zone).

Částka základního členského příspěvku ve výši zmíněné výši 3000 Kč je častým tématem debat s členy, a hlavně problémem v rámci grantového řízení pořádaném Českým florballem, protože medián klubů s podobnými nabízenými službami se pohybuje přes 4000 Kč. Svaz nám nechce dávat peníze, protože je příspěvek nízký a říká: „Proč Vám máme dávat peníze na provoz klubu my, když je v první řadě nechcete od svých členů?“ Dlouhé roky náš klub argumentoval tím, že obce a město nám přispívají nemalé množství peněz, aby děti nemusely platit vysoké částky, které by omezovaly jejich přístup ke sportování. Tento náš argument již neplatí. Jak je vidět v porovnání struk-

Členské příspěvky mládeže

tury provozních dotací, tak v Aligators máme tvořeny příjmy do rozpočtu z obcí a města ve výši 19 procent, ale podobné kluby ve výši 36 procent. I přesto děláme všechno pro to, abychom v této době nemuseli na výši příspěvku sáhnout.

Ostatní příjmy

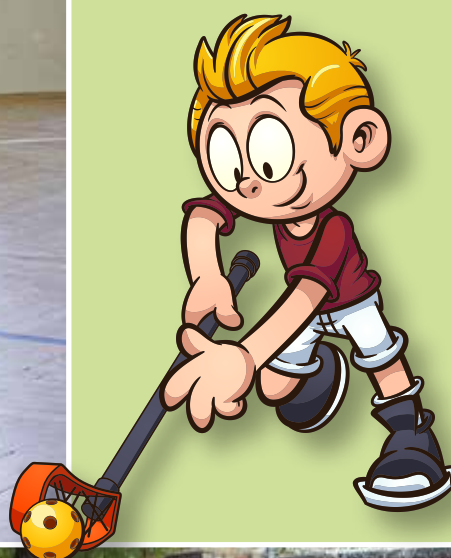
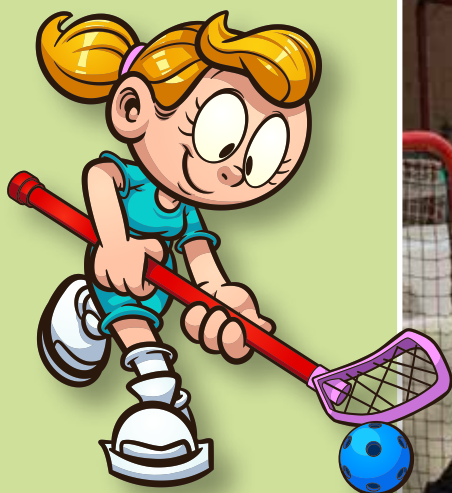
Vedlejší příjmy náš klub získává provozem vlastního e-shopu se sportovním vybavením, provozem bufetu při domácích zápasech a pořádáním speciálních sportovních (Open Air Cup) a společenských (Předsilvestrovská zábava) akcí. Dlouhodobě se snažíme získat další partnery, kteří by pomohli rozvoji našeho klubu do dalších let.

Rádi bychom touto cestou poděkovali Obci Brumovice a Základní a Mateřské škole Brumovice za jejich celkovou podporu při našich sportovních aktivitách. Poděkování patří také partnerům klubu a rodičům, kteří svoje děti vedou ke sportu a našim trenérům, kteří jim věnují svůj čas.

Na závěr přejeme nám všem pevné zdraví v této nelehké době.

Milan Veselý

Ze sportu

